70 років на захисті неба Батьківщини 6-7 стор.

НА ВАРТІ НЕБА УКРАЇНИ!

www.krula.com.ua

Крила України

4 – 8 червня 2012 року

e-mail: krula_ukr@ukr.net

№ 23 (634)

НОВИНИ/КОМЕНТАРІ/ДОЗВІЛЛЯ/СПОРТ

ЖУРНАЛІСТИ ЗАХИЩАЮТЬ БАТЬКІВЩИНУ

"Писати не легко, та воювати – значно цікавіше"

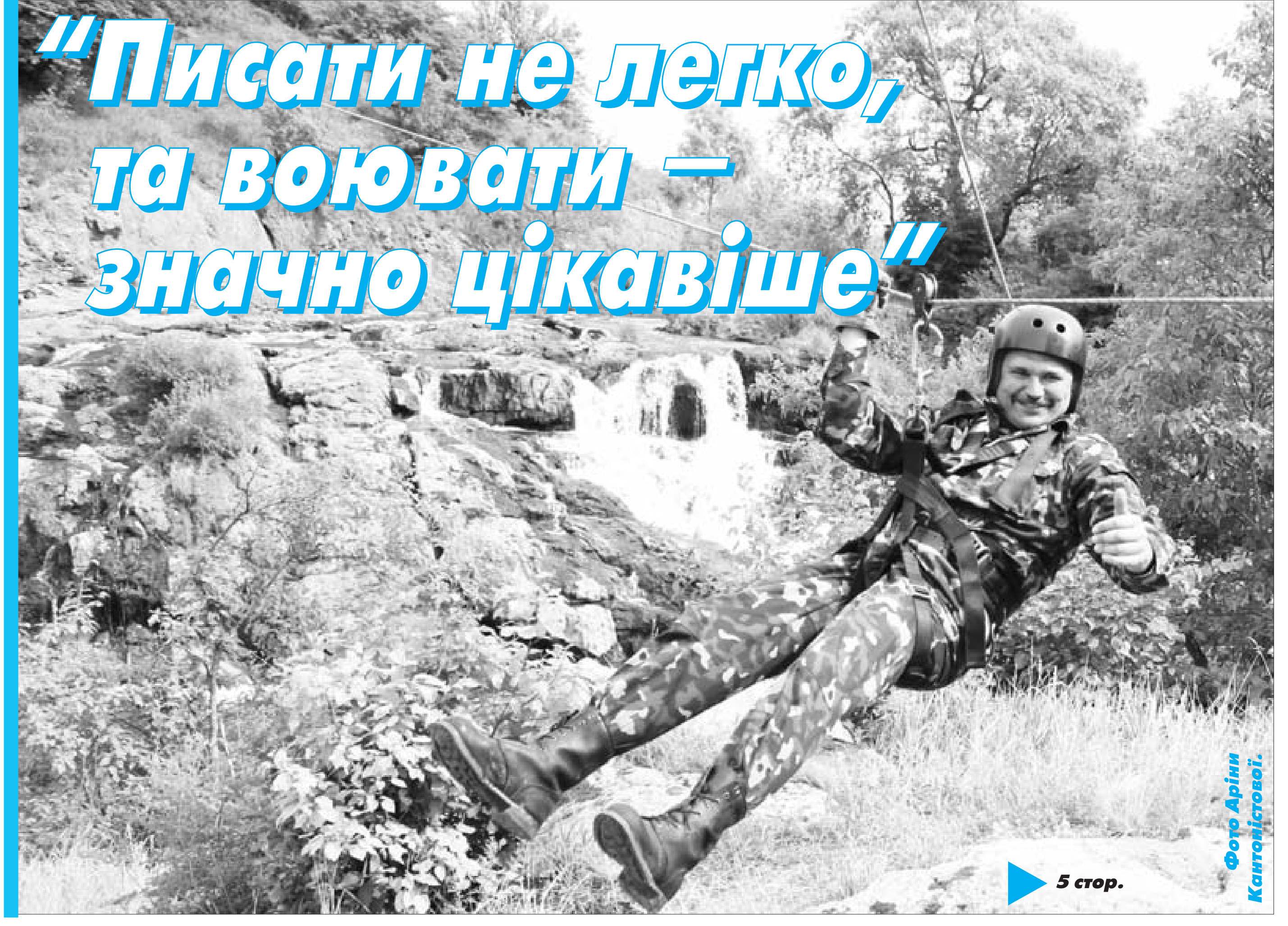


Фото Аріни Кантаністової.

5 стор.



По лезу ножа...

8-9 стор.



КБ "Південне" починає розробку малого науково-технологічного супутника "Мікросат"

11 стор.

ПЕРЕДПЛАТА

Крила України

Видання можна передплатити на будь-який термін у всіх відділеннях зв'язку. У каталозі видань України на 2012 рік передплатний індекс – 22242 на сторінці 40.

Оплата здійснюється платіжним дорученням (для колективних передплатників) та поштовим переказом (для індивідуальних передплатників).

Вартість передплати на 2012 рік:

Для України:	Для країн СНД:
199 грн. 20 коп. – на рік;	398 грн. 40 коп. – на рік;
99 грн. 60 коп. – на 6 міс.;	199 грн. 20 коп. – на 6 міс.;
49 грн. 80 коп. – на 3 міс.;	99 грн. 60 коп. – на 3 міс.;
16 грн. 60 коп. – на 1 міс.	33 грн. 20 коп. – на 1 міс.

Вартість одного примірника – 4 грн. 15 коп.

Авіапром підтримає держава



Фото Андрія Пільщикова.

Верховна Рада України ввела державну фінансову підтримку збуту авіаційної техніки вітчизняного виробництва на період з 1 січня 2013 року до 1 січня 2017 року. За відповідний законопроект проголосували 264 народних депутати. Про це повідомляє офіційний веб-сай Верховної Ради України.

Передусім, Закон спрямований на оновлення парку цивільної авіації повітряними суднами вітчизняного виробництва, створення вигідних економічних і правових умов юридичним особам для вкладення грошових коштів в придбання авіаційної техніки цивільної авіації вітчизняного виробництва, вдосконалення і модернізацію авіаційної техніки цивільної авіації вітчизняного виробництва, підтримку і розвиток науково-технічного потенціалу цивільної авіації та сприяння економічному розвитку.

Продовження на 3 стор.

РОБОЧА ПОЇЗДКА

Пріоритет – підготовка військових льотчиків!

Міністр оборони України Дмитро Саламатін здійснив позапланову робочу поїздку до Харківщини. Супроводжував главу оборонного відомства заступник начальника Генерального штабу ЗС України генерал-лейтенант Юрій Думанський. Свою роботу вони розпочали у 203-й навчальній авіаційній бригаді, яка залучається до забезпечення проведення футбольних зустрічей в рамках проведення "Євро-2012".

Після цього Міністр оборони України Дмитро Саламатін вивчив стан справ у 92-й окремій механізованій бригаді 6-го армійського корпусу. Особливу увагу було приділено ходу проведення заводських випробувань нового бронетранспортера БТР-4, які в ці дні завершуються на полігоні 92-ї окремої механізованої бригади.

На завершення візиту в розташуванні 203-ї навчальної авіаційної бригади Міністр оборони зустрівся з льотним складом частини та курсантами четвертого, випускного курсу Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба, які наразі проходять льотну практику в Чугуєві.

За словами глави оборонного відомства, фахова підготовка майбутніх військових льотчиків є одним із пріоритетних завдань, що виносяться на порядок денний подальшого реформування війська. Тому льотну майстерність – як інструкторів, так й випускників видового вузу – необхідно піднімати на більш високий рівень. Що ж до проблемних питань із забезпеченням пальним авіаційного з'єднання, то вони будуть вирішені.

– Викладачам Харківського університету Повітряних Сил Дмитро Альбертович порадив ставити акцент в підготовці офіцерських кадрів на практичному аспекті. Тобто, більше занять проводити на бойовій техніці, полігонах та аеродромах, – розповів перший заступник – начальник штабу ХУПС генерал-майор Олексій Котов.

Дмитро Горбунов та Дмитро Чалий. м. Харків.

МИРОТВОРЧІСТЬ

У Конго чергова ротація

У Демократичній Республіці Конго, де виконує завдання сил Місії ООН зі стабілізації 18-й окремий вертолітний загін ЗС України, відбулася ротація льотного складу і техніки на майданчику NDROMO в місті Бунія.



Відповідно до рішення спеціального представника Генерального Секретаря ООН в Демократичній Республіці Конго пана Роджера Міса та командувача сил ООН в цій країні генерала Чандера Пракаша, пара українських вертольотів Мі-24 з квітня цього року виконує оперативні завдання Місії ООН окремо від основних сил національного миротворчого контингенту на майданчику NDROMO.

Рішенням командира 18-го окремого вертолітного загону Збройних Сил України Місії ООН у Демократичній Республіці Конго льотчика-снайпера полковника Ігоря Яременка, для виконання оперативних завдань на майданчику NDROMO призначено досвідчених льотчиків.

Підбиваючи підсумки виконання обов'язків попередньою оперативною групою, полковник Ігор Яременко підкреслив, що група успішно виконала поставлені завдання.

Варто додати, що за час перебування у ДР Конго вертолітники першої ротації 18-го окремого вертолітного загону ЗС України здійснили 405 вильотів, провівши в африканському небі близько 460 годин.

www.mil.gov.ua

СПІВПРАЦЯ

Під час "Євро-2012" Україна обмінюватиметься інформацією про повітряну обстановку

У рамках розвитку прагматичного співробітництва України з Північноатлантичним альянсом у військовій сфері продовжується реалізація низки спільних проектів, які сприяють нарощенню спроможностей Збройних Сил України та підвищенню обороноздатності держави в цілому. Одним із прикладів такого взаємовигідного співробітництва є участь України у програмі НАТО з обміну даними про повітряну обстановку, що дозволяє суттєво збільшити можливості контролю над повітряним рухом та підвищити ефективність управління та безпеку повітряного руху.

Враховуючи реальну потребу у забезпеченні дієвого контролю за повітряним простором під час проведення в Україні та Польщі чемпіонату Європи з футболу, за погодженням зі штабом Стратегічного командування НАТО з операцій, протягом місяця Україна здійснюватиме обмін даними про повітряну обстановку в межах збільшеної до 200 морських миль зони відповідальності, одночасно отримуючи у тому ж режимі дані про повітряні об'єкти над прикордонними з Україною державами: Польщею, Словаччиною, Угорщиною та Румунією.

Взаємний обмін повітряною інформацією у визначених районах сприяє прозорості повітряного простору, зведенню до мінімуму можливих випадків його порушення, зменшенню інцидентів при здійсненні міжнародних польотів та є ефективним інструментом боротьби з повітряним тероризмом.

ТЕХНІЧНА ГОТОВНІСТЬ

Прикарпатські військові льотчики готові захищати "Євро-2012"



Авіаційна техніка та особовий склад бригади тактичної авіації, що на Прикарпатті, цілком готові до виконання завдань в рамках "Євро-2012".

– Техніки нашої частини провели огляди та необхідний ремонт всіх літаків, що охоронятимуть небо під час цього футбольного чемпіонату – наголосив начальник техніко-експлуатаційної частини бригади майор Анатолій Найда. – Станом на сьогодні всі літаки технічно справні.

Нагадаємо, що за останній час Повітряні Сили Збройних Сил України отримали з авіаційних заводів модернізовані літаки, які вже пройшли обліт та повернулися до бойового складу військових частин. Також було проведено інтенсивну підготовку екіпажів. Зокрема, з початку року військові авіатори бригади тактичної авіації виконали близько двадцяти льотних змін і провели в небі понад сто годин. Під час тренувальних польотів ними були відпрацьовані питання з перехоплення та примушення до посадки на визначений аеродром повітряних цілей будь-якого класу. Також пілоти покращили навички польотів у складних погодних умовах, як удень, так і вночі, ввели в стрій молодих льотчиків.

Тарас Грень.

РАПТОВА ПЕРЕВІРКА

Бойове чергування в посиленому режимі

Тимчасово виконуючий посаду командира Повітряного командування "Центр" генерал-майор Аркадій Вашутін перевірив готовність частин та підрозділів винищувальної авіації, пунктів наведення авіації, зенітних ракетних і радіотехнічних військ до участі в антитерористичному забезпеченні під час проведення в Україні чемпіонату з футболу "Євро-2012". В рамках перевірки генерал-майор Аркадій Вашутін оглянув місця розташування та обладнання позицій в Донецькому та Харківському регіонах, був присутній на ритуалі заступання на бойове чергування, забезпечував на місцях вирішення проблемних питань.

Визначені підрозділи авіації, зенітних ракетних та радіотехнічних військ Повітряного командування "Центр" Повітряних Сил Збройних Сил України протягом 52 діб нестимуть бойове чергування в посиленому режимі та забезпечуватимуть контроль за порядком використання повітряного простору в районах проведення Єврочемпіонату з футболу. За словами генерал-майора Аркадія Вашутіна, всі роботи щодо розгортання тимчасових місць дислокації проведені з дотриманням заходів безпеки, військова техніка справна, особовий склад перебуває в задовільному морально психологічному стані та готовий виконувати поставлені завдання на високому рівні.

У польових таборах створено всі умови для несення бойового чергування та життєдіяльності військ. Розгорнуті та знаходяться в постійній готовності електротехнічне обладнання та силові електростанції, які призначені для автономного електропостачання військових споживачів. Харчування особового складу в польових умовах організовано за допомогою аутсорсингу. Передисловані підрозділи будуть нести бойове чергування та перебувати в польових умовах до середини липня.

Любов Киналь.



БОЙОВЕ ЧЕРГУВАННЯ

Небо Слобожанщини під охороною



Напередодні проведення міжнародного чемпіонату з футболу "Євро-2012" на аеродромі навчальної авіаційної бригади, на бойове чергування з охорони повітряного простору заступили два вертольоти Мі-24.

Дві бойові машини спеціально прибули до Чугуєва з однієї з військових частин, що розташовані на Херсонщині. До кінця проведення "Євро-2012" екіпажі нестимуть бойове чергування задля безпеки харків'ян та гостей міста.

Командир навчальної авіаційної бригади військовий льотчик першого класу полковник Сергій Бабенко відзначив, що в разі виникнення будь-якої нештатної ситуації у повітрі, вертольоти будуть підняті по тривозі та виконають завдання відповідно до обстановки.

Дмитро Чалий. м. Харків.

ВІД ПЕРШОЇ ОСОБИ

"Влада і ЗМІ мають разом працювати на розбудову в Україні громадянського суспільства"

Про це Президент України Віктор Янукович сказав під час зустрічі з представниками ЗМІ, яка відбулася в День журналіста. "Ви одні з найбільш поінформованих членів нашого суспільства і можете й маєте право робити висновки і вказувати на проблеми", – зазначив Віктор Янукович.



Президент також закликав журналістів дотримуватися балансу в подачі інформації та не дозволяти втягувати себе в політичні ігри. Глава держави, зокрема, відзначив активну позицію журналістів, які своїми публікаціями звернули увагу на руйнування історичних пам'яток у Києві, високі ціни на проживання у готелях напередодні "Євро-2012", незручності, що виникли у зв'язку зі скасуванням нічних поїздів.

"Журналістика – це дзеркало, в яке дивиться кожен політик. Голос преси – це голос сумління суспільства. Ефективність влади напряму залежить від спроможності реагувати на всі зауваження громадян і, в першу чергу, журналістів", – наголосив Віктор Янукович.

Віктор Янукович: ЗАЯВИ

"У нас немає сумнівів щодо безпеки під час "Євро-2012"

Президент України Віктор Янукович наголошує, що питання безпеки під час проведення матчів "Євро-2012" будуть вирішені на високому рівні. "У мене немає ніяких сумнівів у тому, що служба безпеки, яка буде стежити за проведенням усіх футбольних матчів по всій Україні, система, яка створена, у будь-який час готова буде відреагувати своєчасно", – сказав Глава держави в інтерв'ю ВВС.

В Україні, зазначив він, як і в інших державах, є вболівальники, здатні на радикальні дії, але їх порівняно небагато. "Футбольні хулігани – вони відомі. Є сьогодні такий облік людей, які в різні часи на різних футбольних матчах вели себе агресивно, це – одиниці людей. Безумовно, з ними буде проведена робота відповідна, а якщо ми побачимо, що від них виходитиме якась небезпека, вони не будуть на цей час допущені до стадіонів", – сказав В.Янукович.

"Ніяких сумнівів з точки зору безпеки проведення футбольних матчів, як щодо вболівальників, так і щодо футболістів, в Україні немає. Сьогодні ми не бачимо ніяких загроз", – підкреслив Президент.

ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ

Авіапром підтримає держава

Закінчення. Початок на 1 стор.

Згідно із законом, "На період з 1 січня 2013 року до 1 січня 2017 року запроваджується державна фінансова підтримка збуту авіаційної техніки вітчизняного виробництва через механізм здешевлення кредитів шляхом часткової компенсації ставки за кредитами комерційних банків залученими суб'єктами господарювання у національній валюті для закупівлі такої техніки. Компенсація надається експлуатантам авіаційної техніки, які знаходяться на території України, виключно для авіаційної техніки вітчизняного виробництва, за відсотки, фактично сплачені у поточному бюджетному періоді, у розмірі облікової ставки Національного банку, що діє на дату сплати зазначених відсотків.

Кошти на здійснення такої державної фінансової підтримки збуту авіаційної техніки вітчизняного виробництва щорічно, з урахуванням вимог Бюджетного кодексу України, передбачаються у законі про державний бюджет на відповідний рік. Порядок використання зазначених коштів державного бюджету щорічно визначається Кабінетом Міністрів України".

Як очікується, впровадження системи держпідтримки збуту авіатехніки вітчизняного виробництва дозволить, виходячи з наявних виробничих потужностей літакобудівних підприємств України, протягом наступних 5 років виготовити та реалізувати 120 повітряних суден типів Ан-148-100, Ан-158, Ан-140-100, Ан-74ТК-300.

Підготував Сергій Клименко. "Крила України".

АНТИТЕРОР

Систему запобігання проявам тероризму потрібно вдосконалити

Президент України Віктор Янукович наголошує на важливості вдосконалення системи запобігання терористичним проявам. Про це він сказав під час зустрічі з керівниками силових відомств, які доповідали про операцію із затримання осіб, причетних до вибухів у Дніпропетровську.

Глава держави особливо наголосив на важливості вирішення безпекових питань у контексті проведення фінальної частини "Євро-2012". "Просив би вас зараз зосередитись на забезпеченні безпеки учасників, гостей чемпіонату і цими днями провести відповідну роботу", – сказав він, звертаючись до учасників наради.

"Давайте обговоримо наші подальші дії. Яким чином нам вдосконалювати систему попередження цих злочинів, яка ситуація у країні з обліком використання вибухівки, яка відповідальність по цих питаннях", – сказав Президент.

ПОЗИЦІЯ УРЯДУ

Уряд профінансує всі соціальні стандарти

За п'ять місяців 2012 року до загальнодержавного сектору економіки надійшло 242,2 млрд. грн., що на 14,5% більше, ніж на поточний період минулого року. Про це 5 червня під час круглого столу повідомив перший заступник Міністра фінансів Анатолій Мярковський. Темою дискусії провідних експертів та представників уряду стала: "Фінансова стабільність в Україні: основні виклики другого півріччя".

Відкриваючи захід, Анатолій Мярковський поінформував учасників, що за 5 місяців поточного року в цілому до зведеного бюджету надійшло 171 млрд. грн. Він також зазначив, що були виконані планові показники як за всіма великими позиціями по надходженнях до бюджету, так і заплановані надходження до Пенсійного фонду та інших соціальних фондів. Анатолій Мярковський звернув увагу, що завдяки таким надходженням Уряд зможе повністю виконати дохідну частину бюджету та забезпечити фінансування всіх соціальних стандартів.

Так, Мінфіном станом на 1 червня вже профінансовано видатки на проведення компенсаційних виплат вкладникам Ощадбанку СРСР. Окрім цього, як результат виконання дохідної частини бюджету на 1 червня поточного року на єдиному казначейському рахунку – 7,9 млрд. грн., у валюті – 13,6 млрд. грн. У свою чергу, збереження такої позитивної динаміки дасть можливість профінансувати взяті запозичення та виконати усі зобов'язання бюджету.

ГРОМАДСЬКІ СЛУХАННЯ

Плани на житло

6 червня в Києві, у Центральному будинку офіцерів ЗС України, відбулися громадські слухання на тему: "Про стан виконання рішень щодо забезпечення житлом військовослужбовців, осіб, звільнених у запас або відставку, та членів їх сімей у 2011 та 2012 роках". Аналізуючи стан забезпечення військовослужбовців житлом, тимчасово виконуючий обов'язки директора Департаменту капітального будівництва МО України Анатолій Старченко повідомив, що у планах на поточний рік передбачено здати 2142 квартири. З огляду на фінансування, у Міноборони сподіваються цей план виконати у повному обсязі. Більше того, до 2017 року в міністерстві планують остаточно вилучити з порядку денного таке поняття, як "безквартирний офіцер", щорічно забезпечуючи житлом до 7 тисяч військовослужбовців.



Тимчасово виконуючий обов'язки начальника Головного квартирно-експлуатаційного управління ЗС України полковник Сергій Прогонюк наголосив, що за останні три роки черга безквартирних військовослужбовців практично не змінилася.



– Із 44,9 тисяч тих, хто перебуває в черзі на отримання житла, – 19 тисяч пільговики, причому понад 11,5 тисяч військовослужбовців мають право на забезпечення житлом позачергово, – зазначив полковник Сергій Прогонюк.

Він також поінформував учасників громадських слухань, що урядом, починаючи вже з 2013 року, передбачається запровадити механізм компенсаційних виплат за піднайом житла для військовослужбовців та членів їхніх сімей.

– Безумовно, успішне вирішення житлової проблеми виступає для військовослужбовців одним із вагомих мотиваційних чинників для проходження військової служби за контрактом, – наголосив у своєму виступі начальник Головного управління виховної та соціально-психологічної роботи Збройних Сил України генерал-майор Олександр Копаниця.

Зокрема, він навів дані соціологічного опитування, проведеного серед військовослужбовців, під час якого понад 70 відсотків респондентів визнали, що проблема із забезпечення їх житлом існує, і чи не половину свого грошового забезпечення вони повинні витрачати на піднайом квартири. Разом тим, генерал-майор Олександр Копаниця звернув увагу учасників громадських слухань на необхідності більш плідної і конструктивної співпраці з органами виконавчої влади на місцях.

– І мені приємно констатувати, що такі приклади співпраці є. Наприклад, коли в одного із військовослужбовців в Запоріжжі народилася трійня, міська влада знайшла можливість забезпечити його та членів його багатодітної родини житлом.

На необхідності дотримуватися принципу соціальної справедливості у розподілі як службового, так і постійного житла, під час громадських слухань наголосив директор Департаменту гуманітарної та соціальної політики Міністерства оборони України Борис Андресюк.

– Право на позачергове отримання житла повинні мати лише ті військовослужбовців, які дійсно цього потребують. І будь-які інші "чинники" тут впливати просто не мають право, – підкреслив Борис Андресюк.

На завершення заходу виступив Голова Громадської ради при Міністерстві оборони України Юрій Михайленко. Він звернув увагу присутніх на необхідності впроваджувати оперативні і, водночас, ефективні заходи, які б сприяли вирішенню такої важливої соціальної проблеми, як забезпечення військовослужбовців та членів їхніх родин житлом.

– Кожна слушна пропозиція, яка має на меті розв'язання "житлового питання" для військовослужбовців, не залишиться поза увагою Громадської ради. Саме тому ми сьогодні і запросили до участі в слуханнях представників органів виконавчої влади на місцях. Бо розуміємо: без їх активної участі у вирішенні цієї проблеми нам не обійтися. Більше того, ми готові виступити перед Міністром оборони, Прем'єр-міністром України, Президентом України – Верховним Головнокомандувачем Збройних Сил України із клопотанням про надання Програмі із забезпечення військовослужбовців житлом статусу "національної", – наголосив Юрій Михайленко.

За повідомленням Департаменту преси та зв'язків із засобами масової інформації Міноборони.

ВИХОВУЄМО ПАТРІОТІВ

Змагаються майбутні захисники Вітчизни

У місті Гайсин, що на Вінниччині, на базі військової частини, де командиром полковник Анатолій Гордієнко, пройшов обласний етап Всеукраїнської військово-патріотичної гри "Зірниця". Одинадцять команд-переможниць I етапу із різних регіонів області змагалися за можливість представляти Подільський край на Всеукраїнському рівні.



Програма гри "Зірниця" складається із різноманітних конкурсів, спортивних змагань та воєнізованих естафет. Юнаки та дівчата – учні 5-9 класів, змагалися у конкурсі строю та пісні, човниковому бігу, вогневій підготовці, метанні гранати, наданні лікарської допомоги, військово-історичному конкурсі тощо.

– Основні завдання "Зірниці", – розповідає головний суддя змагань Військовий комісар Гайсинського районного комісаріату підполковник Олександр Захарчук, – це розвиток молодіжної ініціативи у справі освоєння військових професій, виховання майбутніх захисників Вітчизни на бойових традиціях українського народу та Збройних Сил України, формування у молоді свідомого ставлення до питань особистої та громадської безпеки, розвиток практичних умінь і навичок поведінки в екстремальних ситуаціях. Ну і, звичайно, пропаганда і популяризація серед молоді здорового способу життя.

Кожен із етапів гри проходив заповзято та жваво. Поступатися ніхто не хотів, адже приз – участь у Всеукраїнському етапі військово-патріотичної гри "Зірниця". У підсумку кращою у змаганнях стала команда з Калинівського району. Друге місце зайняла команда Гайсинського району, третє – посіли школярі із Шаргородського району.

Сергій Фурдик.



Харків – місто талановитих дітей

В 9-му гарнізонному Будинку офіцерів, що у Харкові, відбулося урочисте нагородження переможців та лауреатів гуртка образотворчого мистецтва Будинку офіцерів, які брали участь у декількох міжнародних та обласних конкурсах малюнків.

Так, нещодавно члени гуртка змагалися на кращий малюнок на декількох виставках, серед яких – міжнародна виставка "Підводні фантазії", що проходила в Донецьку, фестиваль "Харків – місто добрих надій", який був присвячений міжнародному чемпіонату з футболу "Євро-2012", а також "Харківські дворики" та "Мій дім – моє місто".

Переможців та дипломантів привітав начальник 9-го гарнізонного Будинку офіцерів майор Володимир Росляк, який поздоровив їх із перемогою та побажав у майбутньому підвищувати свою майстерність та здобувати нові перемоги. Також майор Володимир Росляк подякував керівнику гуртка Олені Фалько за високий рівень підготовки дітей та за турботу, яку вона проявляє до своїх вихованців.

Дмитро Чалий. м. Харків.
Фото автора.

ДО МІЖНАРОДНОГО ДНЯ ЗАХИСТУ ДІТЕЙ

"Ми – діти твої, Україно!"

1 червня у місті Вінниця, на базі гарнізонного Будинку офіцерів, відбулось свято юнацьких та дитячих колективів "Ми – діти твої, Україно!" Захід був приурочений відзначенню Міжнародного дня захисту дітей.



– Це свято для творчих колективів Будинку офіцерів вже стало традиційним. Щороку яскраві та щирі дитячі виступи збирають сотні глядачів, – розповідає начальник будинку офіцерів майор Олена Іванова.

Цього разу у програмі були великий святковий концерт, конкурси, ігри, виставки дитячих робіт та традиційна солдатська каша, яку приготували військові кухарі місцевого полку зв'язку. Для гостей та мешканців міста виступали ансамбль бального танцю "Натхнення", ансамбль естрадного танцю "Калейдоскоп", студія сучасного танцю "Шарм С", підготовча група ансамблю народного танцю "Вінничанка", учасники художньої самодіяльності школи-гімназії №6.

– Нещодавно під патронатом Вінницького гарнізонного будинку офіцерів відбулося незабутнє березневе свято під назвою "Для вас, любі матусі!", – продовжує Олена Анатоліївна. – Тоді у святковому концерті, крім вищезгаданих танцювальних колективів, на біс виступили також переможці дитячого музичного конкурсу "Музичні забави".

Завершить свято урочисте дефіле незмінного фавориту глядацьких симпатій численних міжнародних фестивалів – колективу військового оркестру Центру військово-музичного мистецтва під керівництвом майора Юрія Ковальчука.

Варто зауважити, що при 60-му Будинку офіцерів працюють 10 гуртків та курсів (танців: бального, спортивно-бального, сучасного, народного, естрадного; крою та шиття, з підготовки бухгалтерів та перукарів), в яких навчається майже 450 учнів.





Командування гарнізону приділяє значну увагу сім'ям та дітям військовослужбовців. Так, у минулому році організовано і проведено майже півсотні культурно-виховних заходів (тематичних ранків, зустрічей, літературно-музичних вечорів), 3 вечори відпочинку для сімей військовослужбовців, 5 тематичних ранків та 2 театралізованих свята "Ми діти твої, Україно", а також конкурси малюнків та інші заходи.

– Ми прагнемо вкласти й свою часточку у виховання маленьких українців. З кожним роком підвищується роль гарнізонного Будинку офіцерів, Командування Повітряних Сил ЗС України та військових частин Вінницького гарнізону у військово-патріотичному вихованні, культурному та духовному розвитку дітей регіону. Активну допомогу надають органи місцевого самоврядування та спонсори. Все, що робиться, – робиться заради і для дітей. Адже діти – це наше майбутнє. Тому всі зусилля, ресурси і час, які ми витрачаємо на наших діточок, – це, насамперед, інвестиції в майбутнє.

Міжнародний день захисту дітей відзначили і в окремому полку зв'язку Повітряних Сил Збройних Сил України, де командиром підполковник Дмитро Задворнов. У приміщенні клубу відкрилась виставка-конкурс малюнка під назвою "Армія очима дітей".

До уваги відвідувачів представлені роботи 45 дітей військовослужбовців та працівників Збройних Сил України віком від чотирьох до дванадцяти років.

– Головною ідеєю заходу, – розповідає ініціатор виставки начальник клубу окремого полку зв'язку ПС старший прапорщик Віталій Кирницький, – стала пропаганда вітчизняного війська та розвиток дитячої творчості. Хлопці та дівчатка за допомогою пензля намагалися показати оточуючим, яким вони бачать життя військових. Всі малюнки дуже цікаві та добрі. Особливо до душі відвідувачів припали роботи Миколи Хмарука, Андрія Ляшука, Олександра Кирилюка.

Комісія конкурсу вирішила відзначити всіх молодих талантів, а переможців нагородити цінними подарунками під час урочистостей, котрі відбудуться до Дня частини 27 червня.

Поруч із дитячими малюнками в клубі було розгорнуто і виставку робіт вихованців художнього відділення Вінницької дитячої школи "Вишенька". До уваги зв'язківців запропонували картини на краєзнавчу тематику.

Варто зазначити, що учні школи – талановиті художники, прекрасні танцюристи й співаки – є частими гостями, що відвідують військовий колектив під час проведення культурно-масових заходів.

Олександр Олехнович.
"Крила України".
Руслан Лінник.

Фото Руслана Лінника та Сергія Фурдика.

“Писати не легко, та воювати – значно цікавіше”,

або як журналісти Батьківщину “захищали”

З нагоди Дня журналіста 5 червня Департамент преси та зв’язків із засобами масової інформації Міноборони України провів вже традиційну святкову акцію “Журналісти захищають Батьківщину”. Цього разу захід за участю представників центральних та регіональних ЗМІ відбувся на базі 240-го центру підготовки підрозділів 8-го армійського корпусу Сухопутних військ ЗС України, що на Житомирщині. Там для них і було організовано, так би мовити, три навчальні місця, де кожен охочий мав можливість відчути усі “тяготы и лишения воинской службы”.

За філософською позицією організаторів, справжній професійний журналіст, основна “фішка” якого – висвітлення військової тематики, має не менш професійно розумітися на військовій справі та хоча б раз самотужки випробувати себе горнилом армійської підготовки. Звичайно, тут не було виснажливих марш-кидків, небезпечних стрибків із парашутом, ранніх тривог та бойових чергувань. У програмі заходів – лише стрільба у стрілецькому тирі, майже справжній бій із використанням системи лазерної імітації MILES, подолання водної перешкоди за допомогою гірського спорядження та традиційна солдатська каша. І це лише невеликий перелік із того, що передбачає звичайнісінький розпорядок дня звичайного захисника Батьківщини. Вимоги також були не такими високими, як до десантників чи то розвідників. Оцінок тут також не ставили й секундоміром не клацали. Головне, на думку організаторів, – особиста участь, присутність духу перемоги та, що найважливіше, – безпечність проведення занять. Тому інструктували журналістів, як і військових, традиційно – мало не до сліз.

Перше навчальне місце – стрілецький тир. Тут учасники мали змогу перевірити навички у вогневій підготовці та своє вміння влучно стріляти практично із усієї номенклатури стрілецької зброї, що є на озброєнні Збройних Сил. Це – пістолет Макарова, автомат АК-74, снайперська гвинтівка Драгунова, ручний кулемет Калашникова та кулемет Калашникова. В особистій першості зі стрільби з пістолета Макарова відзначилася представник Центральної телерадіостудії Міноборони Наталія Балич, з АК-74 – заступник шеф-редактора Всеукраїнського інформаційно-аналітичного журналу “Камуфляж” Сергій Бабаков.

Вже на наступному навчальному місці зведений підрозділ журналістів та взвод військовослужбовців 95-ї окремої аеромобільної бригади 8-го армійського корпусу взяли участь у навчальному бою з використанням системи лазерної імітації MILES. Набої – холості, усе решта – бронежилет, каска, пересічна місцевість, багнюка та адреналін у крові – справжні. Завдання журналістів – “знищити” підрозділ десантників в обороні, які попри дворазову чисельну перевагу майстрів пера мали більш вигідне тактичне положення. Незважаючи на жахливий дощ, який, здавалося, поставить під сумнів проведення усього заходу, змагання проходили жваво та у запеклій боротьбі. Журналісти падали та вставали. Знову падали і знову вставали, будь-що намагаючись виконати поставлене завдання.

Та вийти “живими” із нерівного двобою з досвідченими десантниками судилося далеко не всім. Із понад десятка “озброєних до зубів” журналістів “живими” до супротивника дісталися лише четверо, що, на думку самих десантників, було досить не поганим результатом як на аматорів. Серед них – представники Центральної телерадіостудії Міноборони Данило Іщенко, Українського національного інформаційного агентства “УКРІНФОРМ” Василь Короткий, газети “По-українськи” Аріна Кантоністова та Друкованого органу Міністерства оборони України – газети “Крила України” Наталя Ярмілко. Десантники, як кажуть, відбулися синцями та подряпинами. Такий короткий підсумок епізоду. Як влучно підкреслив один із учасників перегонів, – “писати також не легко, та воювати – значно цікавіше”.

Вже за кілька хвилин, під керівництвом досвідчених інструкторів з аеромобільної бригади, усі охочі спробували сили у подоланні водної перешкоди за допомогою гірського спорядження. Підбиваючи підсумки акції, заступник директора Департаменту преси та зв’язків із ЗМІ Міністерства оборони України Костянтин Саділов подякував журналістам за правдиве висвітлення військової тематики, а найсміливішим та найвлучнішим із учасників вручив заохочувальні призи – Цикл документальних відеофільмів “20 років на варті Незалежності” від колективу Центральної телерадіостудії Міноборони України та буклет “20 років на варті миру”, підготовлений оборонним відомством до 20-річчя участі Збройних Сил України в операціях і місіях з підтримки миру.

Сергій Клименко.
“Крила України”.
Фото Олександра Олехновича.









ЗБОРИ

Бойовий досвід – майбутнім офіцерам-медикам

Про лікарську роботу на полі бою представники Військово-медичного клінічного центру Північного регіону розповіли понад 300-м студентам-медикам двох цивільних вузів Харківщини. Захід відбувся в рамках проведення військових зборів за програмою підготовки офіцерів запасу з вихованцями кафедри медицини катастроф та військової медицини Харківського національного медичного університету.

Зокрема, протягом двох днів показові заняття з опанування алгоритму дій лікарів у польових умовах на території військово-медичної установи відвідали студенти ІІ-V курсів ХНМУ та Національної фармацевтичної академії України.

Заняття було організовано на 7 навчальних точках зі складанням наприкінці зборів комплексного заліку. Організація та медичне забезпечення в польовому таборі, обов'язки фельдшера підрозділу в ході ведення оборонного бою, контроль-перевірка умов харчування особового складу, порядок зберігання та експлуатація спеціальної медтехніки – головні питання, які досвідчені військові лікарі зі стажем практично відпрацювали з майбутніми офіцерами медичної служби.

Спеціально для забезпечення польового вишколу студентів-медиків було розгорнуто першу чергу 65-го Військово-мобільного госпіталю, що діє у складі ВМКЦ ПнР. А роль умовних хворих зіграли курсанти та солдати-строковики військових колективів Харківського гарнізону.

За організацію практичного заходу відповідав начальник кафедри медицини катастроф та військової медицини ХНМУ полковник медичної служби Сергій Демяник.

– У перший день ми залучили до занять 85 цьогорічних випускників кафедри, а потім – і решту студентів. Головне, на що я звертав увагу в ході цього, так би мовити, польового виходу, це – проникнення духом роботи ескулапа на полі бою. Вважаю, що навчальна мета повністю досягнута, і за це велике спасибі моїм колегам з ВМКЦ ПнР, – зауважив офіцер.

Наступне подібне заняття зі студентами військової кафедри ХНМУ відбудеться у червні поточного року біля харківського стадіону "Металіст", де військовослужбовці Військово-медичного клінічного центру Північного регіону забезпечуватимуть фінальні зустрічі в рамках "Євро-2012".

– В один із вільних від спортивних зустрічей день ми обов'язково запросимо військових викладачів та майбутніх офіцерів медичної служби. Там у кількох наметах зосереджуватиметься уся наша сучасна апаратура та будуть знаходитися кращі лікарі, яким є що розповісти про свою службу у миротворчих місіях. Адже ми добре розуміємо необхідність передачі бойового досвіду нашій зміні, – пояснив начальник військово-медичної установи полковник медичної служби Віктор Поліщук.

Дмитро Горбунов. м. Харків.
Фото автора.



ОДЕЩИНА



З червня виповнилося 70 років від дня створення Повітряного командування "Південь", яке було утворено на базі двох управлінь – 5-ї Червонопрапорної Повітряної армії та 60-го Червонопрапорного корпусу протиповітряної оборони. З цієї нагоди на аеродромі "Шкільний", що в Одесі, відбувся День відкритих дверей та показ військової техніки. Також в рамках свята на аеродромі літала мала авіація, стрибали спортсмени-парашутисти, демонстрували вищий пілотаж авіамоделісти.

На показовому майданчику відвідувачам представили літальні апарати авіації Державної прикордонної служби Ан-26, Ан-72, вертоліт Мі-8 та новий патрульний літак DA-42 MN-G, який надав нові можливості для виявлення обстановки на державному кордоні, територіальному морі та виключній морській (економічній) зоні. Відвідувачі мали змогу оглянути техніку і в середині, у вантажному відсіку літака, посидіти на місці пілота. Також для огляду на майданчику були представлені бойові літаки, які виконували завдання у складі 5–ї Повітряної армії, зокрема МіГ-21, МіГ-23, та літаки, які виконують бойові та навчально-тренувальні завдання сьогодення – винищувач МіГ-29 та навчально-бойовий літак Л-39.

НАВЧАННЯ

Епідеміологи у Вінниці "шукали холеру"...

У Вінниці пройшло тактико-спеціальне навчання з особовим складом 740-го Регіонального санітарно-епідеміологічного загону Міністерства оборони України щодо організації протиепідемічного захисту військ та проведення кваліфікованих гігієнічних і протиепідемічних заходів під час ведення бойових дій та виникненні надзвичайних ситуацій.

Навчання проводилося під загальним керівництвом начальника санітарно-епідеміологічного управління Міністерства оборони України полковника медичної служби Олега Земцова.



За словами начальника загону полковника медичної служби Петра Дичука, у ході тренування для проведення медичної розвідки, мікробіологічних та санітарно-гігієнічних досліджень, дозиметричних вимірів, індикації бактеріологічних засобів та бойових отруйних речовин особовий склад загону розгорнув рухому "Лабораторію медичну польову", а для санітарної обробки – дезінфекційно-душовий автомобіль.

– У польових умовах фахівці загону проводили індикацію збудників особливо небезпечних інфекцій, отруйних речовин та наявність радіоактивного забруднення, – розповідає полковник медичної служби Петро Дичук. – Легенда навчання постійно ускладнювалася ситуативними завданнями, що надходили з санітарно-епідеміологічного управління. Перевірялися дії військових медиків не лише при виявленні інфекційних хвороб, зокрема таких як холера, менінгококова інфекція, вірусний гепатит А, вітряна віспа, а й аналізувалися розроблені ними пропозиції щодо локалізації і ліквідації цих небезпечних осередків.

Даючи оцінку діям особового складу, полковник медичної служби Петро Дичук зазначив, що спеціалісти загону готові оперативно реагувати на будь-які кризові явища, своєчасно виявляти та ліквідовувати джерела забруднення під час надзвичайних ситуацій, а набутий досвід сприятиме подальшому вдосконаленню санітарно-епідеміологічного забезпечення військ та підвищенню рівня бойової готовності загону.

Сергій Фурдик.
Фото Олександра Олехновича.



ЖИТОМИРЩИНА

Один

День частини – свято для будь-якого військового колективу головне, як у людини день народження. І особливо – ювілей. У такий день територія частини-ювіляра зазвичай святково прибрана, все блищить свіжими фарбами й новизною, відбуваються святкові мітинг і концерт, а кращі військовослужбовці заохочуються з нагоди свята командиром частини й вищим командуванням. Саме так воно частіше всього й буває. Але випадок, про який піде мова далі, неординарний. Справа в тому, що в один день один і той самий ювілей, 70-річчя, відзначає... одразу два військових колективи! Один день на дві частини!..

Окрема авіаційна ескадрилья під командуванням підполковника Олексія Захарчука та авіаційна комендатура, де командиром підполковник Андрій Тищук, – частини молоді. Вони були сформовані лише півроку тому, 1 листопада 2011 року, на базі розформованої 9-ої бригади тактичної авіації. Оскільки ж обидві вони "родом" з льотної бригади, то й день частини для обох цих військових колективів залишився той самий, що своїм корінням сягає в далекий і грізний сорок другий рік...

Вогненними повітряними шляхами війни

Свою історію ця частина веде відтоді, коли на аеродромі Багай-Барановка у Саратовській області в 1942 році був сформований 894-й винищувальний авіаполк. Ведучи активні бойові дії на Західному, а згодом – на Сталінградському, Воронезькому та Першому Українському фронтах, льотчики-винищувачі покрили себе й рідну частину невмирущою славою. Сотні військовослужбовців полку стали кавалерами бойових орденів, а командира ескадрильї капітана Миколу Абрамчука було удостоєно найвищої урядової нагороди – звання Героя Радянського Союзу.

А 7 вересня 1943 року полк передислокувався на аеродром Скоморохи, що поблизу Житомира. Відтоді й дислокується ця авіаційна частина, яка неодноразово змінювала як назву, так і статус й підпорядкування, поблизу обласного центру. З тією лише різницею, що з 1959 року гарнізон аеродрому Скоморохи став називатися "Озерненським" – навколо села Скоморохи, поруч із яким ще у 30-х роках було побудовано аеродром, багато гарних, і тоді – кришталево чистих озер. Відповідно, військове містечко, побудоване поблизу аеродрому, отримало статус селища міського типу Озерне.

Півстоліття до Ери Великих Змін

Величезний досвід, здобутий як в період Великої Вітчизняної війни, так і під час бойової підготовки в мирний час, дав змогу особовому складу полку гідно виконувати поставлені завдання за призначенням та проявляти високу майстерність під час участі у багатьох широкомасштабних навчаннях.

У повоєнні роки на аеродромі Озерне базувалося декілька авіаційних частин. Окрім винищувального авіаполку, тут знаходилася дивізія стратегічних бомбардувальників Дальньої авіації. Один із останніх могікан, стратегічний бомбардувальник Ту-22, в пам'ять про звитяжне минуле гарнізону стоїть на постаменті на в'їзді до Озерного.

Збудуй хату з лободи, а в чужую не веди...

Через таємничість, пов'язану зі "стратегами" й арсеналом їх озброєння, що включало в себе і ядерні боєголовки, гарнізон Озерне до середини 90-х років був закритим. І мешкали тоді тут винятково

70 років на захисті неба Батьківщини



У 70-80 роках до складу 5-ї Повітряної Армії входив Одеський Авіаремонтний завод. На оглядовому майданчику була виставлена літальна техніка Державного підприємства Міністерства оборони України “Одеський авіаційний завод” легкомоторні літаки “Дельфін”, “Фермер”, Як-52 і повномасштабний макет розвідника і легкого бомбардувальника “Анатра-Анасаль”.

Утримання аеродромів у постійній готовності до польотів є складним та відповідальним завданням, до виконання якого залучені підрозділи та служби матеріально-технічного забезпечення, використовується велика кількість різноманітних спеціальних машин та агрегатів. Тому глядачам показали і засоби наземного забезпечення: аеродромний пересувний електроагрегат АПА-5Д, який призначений для електростартерового запуску авіаційних двигунів, автопаливозаправник ТЗА-7,5-5334, який використовується для заправки літальних апаратів пальним, снігоочищувачі, аеродромні засоби пожежогасіння і санітарний автомобіль.

Зв‘язок являється основним засобом керування військами. За весь час існування частини зв‘язку забезпечували управління командиру та штабу повітряного командування підпорядкованими з‘єднаннями, частинами та підрозділами, польоти авіації вдень та вночі. Тому в експозиції також були представлені засоби зв‘язку, які знаходяться на озброєнні. Це апаратні Р-161У, Р-161ПУ, П-257-24к, радіорелейна станція Р-409, а також сучасні цифрові засоби зв‘язку, які пройшли випробування та прийняті на озброєння у Збройних Силах України.

Протягом 2009 – 2012 років війська зв‘язку повітряного командування “Південь” беруть активну участь у впровадженні сучасних засобів зв‘язку і розгортанні автоматизованих систем управління. Так, глядачам було продемонстровано автоматизоване робоче місце осіб бойової обслуги командного пункту, яке забезпечує автоматизацію найбільш складних задач управління за рахунок автоматизованого вирішення оперативно-тактичних задач в ході бойового чергування, підготовки та ведення бойових дій.

Також варто відзначити майстерність пілотажу представників Асоціації авіамодельного спорту Одеської області. Авіамодельний спорт вже досить давно популярний на заході, але і в нашій країні він також впевнено повертає втрачені колись позиції. На розгляд глядачів було продемонстровано показовий виступ класичного 3D пілотажу на літаках та вертольотах.



І ще один сюрприз, який приготували організатори свята, це показові стрибки спортсменів-парашутистів. На честь знаменної дати спортсмени-парашутисти Одеського обласного авіаційно-спортивного клубу виконали тренувальні групові стрибки на точність приземлення. Стрибки проводились з літака Ан-2 з виконанням у повітрі непростих елементів купольної акробатики.

Наприкінці всі бажаючі могли скуштувати солдатської каші і чаю, приготовлені у польовій кухні, і переглянути концерт ансамблю пісні і танцю Центру військово-музичного мистецтва Повітряних Сил Збройних Сил України. Також варто зазначити, що увечері цього ж дня у Варшавсько-Одеській зенітній ракетній бригаді спеціально для військовослужбовців, ветеранів частини, працівників Збройних Сил України і членів їх сімей цей художній колектив дав окремий концерт.

Сергій Балановський.
Спеціально для “Крила України”.
м. Одеса.
Фото автора.

ювілей на двох



діючі та відставні військовослужбовці й члени їх сімей. Тоді Озерне процвітало й переживало свої найкращі роки. Чому? А тому, що за радянських часів забезпечення закритих військових містечок було не в примір кращим, до того ж у гарнізоні постійно будувалося житло для військовослужбовців. А найголовніше – те, що це житло було або службовим, або вже надавалося як постійне ветеранам частин гарнізону, які залишалися жити тут і на пенсії.

Сьогодні ж ситуація з житлом, м‘яко кажучи, невтішна. Коли стратегічні бомбардувальники пішли під ніж, а гарнізон став відкритим, чимало квартир тут викупили мешканці навколишніх сіл – тоді житло було дешеве і, тим більше, дешевше ніж в обласному центрі, до якого – якихось 15 хвилин їзди. Натомість будувати житло для сімей військовослужбовців з 1994 року припинили взагалі. Ось і опинилися авіатори в таких умовах, коли службового житла майже не стало, нового не будували, а багато з квартир у колишніх ДОСах стали приватною власністю цивільних осіб. Хтось із авіаторів відтоді орендує житло, хтось – їздить на службу з міст, з яких або був призваний, або – переведений. Найбільше – з Житомира та Бердичева, який також неподалік.

В останні роки житлова проблема у гарнізоні почала, хоча й повільно й з потугами, але – вирішуватися. Шлях для подолання житлової кризи знайшли не новий, а типовий для багатьох гарнізонів – декілька років тому почали ремонтувати й переобладнувати старі казарми. Було здано в експлуатацію спочатку одну, потім – другу чергу квартир. Сьогодні у них мешкає 29 сімей військовослужбовців гарнізону. Не багато, звичайно, тим більше якщо врахувати, що розподіляє ці службові квартири житлова комісія гарнізону між черговиками 5 частин гарнізону! Але озерненці все ж мають надію на покращення ситуації у майбутньому. Зокрема, на черзі – ще 10 квартир у переобладнаній казармі. До того ж, є в гарнізоні й інші будівлі, які можна перетворити на службове житло.

Реформи, реформи...

За час свого існування особовий склад цієї винищувальної авіаційної частини успішно виконував завдання з 17 аеродромів на 16 типах літаків, основні з яких – Як-1, МіГ-9, МіГ-15, МіГ-17, Су-9, МіГ-23, МіГ-29 та Су-27. Причому, на два останні типи полк, а згодом – бригада, переозброювалися декілька разів. Ще трохи більше десятиліття тому озерненський авіаполк успішно ніс бойове чергування в системі протиповітряної оборони держави на літаках типу МіГ-23МЛД. Справні літаки, досвідчені льотчики й підкований у професійному відношенні інженерно-технічний склад – все було так, як і має бути в стройовій льотній частині. Втім, невдовзі вищим керівництвом Збройних Сил було прийнято рішення про зняття літаків МіГ-23 з озброєння, і льотний склад полку теоретично перенавчили на літак МіГ-29. Щоправда, нових машин частина не отримала, й через деякий час спочатку – льотний, а згодом – і інженерно-технічний склад полку освоїв літак Су-27. Бойові та навчально-бойові літаки Су-27 й Су-27УБ надійшли на озброєння полку, і вже незабаром в Озерному проходили майже повноцінні льотні зміни. У подальші роки частина декілька разів переформовувалася, змінювалася її організаційно-штатна структура. Згодом – чергове переформування, й авіатори знову освоїли МіГ-29. Отримали машини, відновили втрачені навички пілотування, заступили на бойове чергування. Успішно чергували, літали – жили повноцінним льотним життям. Звичайно, наскільки це дозволяла наявність пального...

Минуло кілька років, і бригаду знову перенавчили на Су-27. У її складі була вже одна ескадрилья. Як раз у той час розпочався довгий процес ремонту злітно-посадкової смуги силами двох інженерно-аеродромних батальйонів з Житомира та Хмельницького. Літали екіпажі полку здебільшого на інших аеродромах – в Миргороді, Івано-Франківську, Миколаєві та Бельбеку, під час льотно-методичних зборів.

Наприкінці минулого року бригаду було розформовано, і на авіаційній карті Повітряних Сил з‘явилося дві нових авіаційних частини – окрема ескадрилья та комендатура. Звичайно, такі процеси безболісно не проходять. Але без необхідної для отримання пенсійного забезпечення вислуги років, іншими словами – за бортом, не опинився ніхто. Усі, хто бажав продовжувати службу, були переведені до інших гарнізонів по всій території України.

Нелегко після розформування бригади стало нести службу, адже особового складу у двох новостворених частинах стало на 250 чоловік менше, ніж було в одній частині, а усі наряди й варта залишилися. Та ще й одна варта від розформованого арсеналу додалася! І сьогодні як у авіаційної комендатури, так і в ескадрильї є і внутрішні наряди, і варта.

Звичайно, втратили військовослужбовці і в посадових окладах, і в категоріях за військовим званням – що поробиш: статус бригади й ескадрильї, звичайно, відрізняються... Втім, життя продовжується! І, що найбільше радує пілотів, продовжується й льотне життя!



“Працюють” льотчики і на “Євро”

Протягом двох останніх років озерненські літаки знаходилися у Миргороді, де несли бойове чергування. І ось наприкінці квітня їх перегнали на рідний аеродром, і вже 4 травня відбулася перша у цьому році льотна зміна. Особовий склад окремої авіаційної ескадрильї та авіаційної комендатури залучається до забезпечення проведення чемпіонату “Євро-2012”. Після трьох льотних змін вже на рідному аеродромі льотчики у достатньому обсязі підготувалися до несення бойового чергування. Екіпажі ескадрильї несуть бойове чергування в повітрі під час усіх футбольних матчів, що проходитимуть у Львові та Києві, а також – фіналу чемпіонату. Отож, настрій у всіх сьогодні не просто святковий, а й піднесений завдяки великій відповідальності, яка лежить на особовому складі. Авіатори зосереджені та сконцентровані на майбутньому бойовому чергуванні. Ще б пак! 70 років славної історії – це також велика відповідальність, і статусу, як то кажуть, треба відповідати!..

Олексій Тригуб.



Сергій Гавриков разом із сином Юрієм напередодні ювілею переглядають фронтовий альбом.

По лезу

Про таких людей, як герой нашої розповіді, говорять: “народився у сорочці”. Скільки б неприємних сюрпризів не підносила доля цьому поважному чоловіку, щастя завжди було на його боці. Сергій Федорович Гавриков немов по лезу ножа пройшов свій життєвий шлях, а сьогодні у колі рідних та друзів святкує 90-й День народження!

Усі роки зрілого життя Сергій Гавриков присвятив захисту Вітчизни. А у пенсійному віці спробував себе на творчій ниві, надрукував чимало статей, публіцистичних творів та книжок, у яких згадує про минуле: буремні роки Великої Вітчизняної, до– та післявоєнний період, холодну війну та інші, не менш захоплюючі епізоди, через які довелось пройти і бачити усе на власні очі.

“Голодаючий Поволжя”

Сергій Федорович не з чуток знає про голод 30-х. Йому не треба доводити у телевізійних ток-шоу, був це геноцид чи щось інше. Ще хлопчиськом бачив страшні речі – смерть та зубожіння нещасних людей, які пухли від голоду. Крихти хліба доводилося заробляти важкою працею.

Родина Гаврикових жила поблизу Ульяновська на Поволжі, де, як відомо, народ на своїй шкірі відчув закон “трьох колосків”… Червоні комісари забирали геть усе збіжжя. Гавриковим було неймовірно важко у ті часи. Батько Сергія – Федір Вахрамійович, отримав поранення у боях 1-ої світової, яке, на жаль, вкоротило йому життя, і велика сім’я залишилася без годувальника. П’ятеро дітей у родині в ті часи було звичним явищем, однак – це п’ять голодних ротів, які треба годувати, а час і місце аж ніяк цьому не сприяли…

– Так, ми справжні “голодаючі Поволжя”, – розповідає Сергій Федорович. – Заробити хліб, у прямому розумінні, треба було собі самому. У нас це називалося “трудодень”. На один такий день вранці людині нарізали величезний шмат роботи, а ввечері – 200-300 грамів хліба, якщо добре впорався.

Інша, альтернативна їжа швидко закінчилася. За чимось їстівним люди постійно ходили в ліс, збирали гриби, сушили їх на зиму. Однак “грибний” порятунок багатьом виліз боком. Чимало смертей сталося саме через отруєння грибами.

Сергій Гавриков теж ходив у ліс, але не по гриби, а до школи. Дорога до знань була далекою – шість-сім кілометрів, і йшла вона через лісову смугу. Діти, які ще знаходили сили на навчання, щодня прямували саме цією дорогою. Усі були замурзані, погано взуті та вдягнуті, одним словом, повністю відповідали назві колгоспу “Беднота”, у якому відпрацьовували трудодні їхні батьки. Згодом колгосп перейменували у “Путь к социализму”, але людям від “тої путі” краще не стало – “бєднота” вона і є “бєднота”.

Сергію довелося покинути навчання і працювати в колгоспі. П’ять голодних років виснажили родину Гаврикових. Він згадує, що у той час у селі не було бідних чи багатих, усі, навіть голова колгоспу, отримували свою законну пайку і чекали кращого життя на шляху до соціалізму. Однак цей шлях перетнула Друга світова, яка докорінно змінила життя мільйонів людей. Війну Гаврикови зустріли вже в Ульяновську, куди переїхали у 1938 році. У 1942-му Сергія призивають у збройні сили, і він з перших днів вступає у боротьбу з німецькими агресорами…

Артилерист-розвідник

У Червону армію Сергій Гавриков потрапив після року праці токарем на військовому заводі. Нарешті він дочекався! Скоріше б одягти форму червоноармійця і, як батько колись, і як старший брат, дати ворогу прочухана, помститися за мільйони життів співвітчизників! Такі думки не полишали хлопця. Він без проблем влився у військовий колектив і став артилеристом-розвідником.

– Ми, можна сказати, завжди були на передовій, – згадує Сергій Федорович. – Вночі виходили на нейтральну смугу, ретельно маскувалися і, під час артилерійської атаки, коректували вогонь по цілі. Нерідко доводилося відбиватись від німців, які виявляли наше знаходження, і з боєм відходити до своїх.

А один з випадків став для Гаврикова знаковим, навіть геройськи знаковим. Про нього він згадує постійно, пам’ятає чи не кожну деталь, кожен постріл. А сталось це на Курській Дузі. Німець атакував неймовірно. Наші ледь стримували наступ. Так вийшло, що дві гармати опинилися в оточенні ворога. Командир артилерійської батареї звернувся по допомогу до командира танкової бригади з проханням виділити танк для виведення бойових розрахунків з оточення.

– Завдання було неймовірно складне і смертельно небезпечне, – розповідає ветеран. – Товариші проводжали нас поглядами, сповненими тривоги та співчуття. Однак ми без вагань, рішуче ринулись виконувати наказ – рятувати людей та вивезти обидві гармати, аби ті не потрапили до рук ворога.

Німець вів шквальний вогонь. Ховаючись за бронею Т-34, опустивши вниз голови, бійці під свист куль бігли до оточених. Нарешті у куряві вдалося розгледіти відчайдушний опір радянських артилеристів та почути їхні радісні крики, коли побачили своїх. Вцілілих та поранених солдат розмістили на танку, а гармати, за допомогою троса, “паровозиком” прив’язали до танка. Таким чином проривалися з оточення. Зазнали великих людських втрат, адже назад було йти набагато складніше. Тоді загинув бойовий побратим Гаврикова – командир відділення Сергій Старостін, і йому довелося керувати операцією замість нього.



За проявлену мужність та героїзм, проявлені під час цього прориву, рядового Сергія Гаврикова удостоєно найвищої солдатської нагороди – медалі “За відвагу”. Та ця дорога для ветерана відзнака не скоро прикрасила його мундир…

– Хлопці казали, що коли я був у розвідці, приїхав комбриг, і мою нагороду вручили комусь іншому, не везти ж її назад, – сміється Гавриков. – Обіцяли пізніше, мовляв, зараз ніколи, війна, потім отримаєш.

Сльоза прокотилася по щоці сивочолого фронтовика, як згадав про одну з найдорожчих серцю нагород. Що тут скажеш, коли номер наказу Сергій Федорович пам’ятає і дотепер – “22Н”, а медаль знайшла свого героя аж через 45 років на заводі “Маяк” у далекому 1988-му. На урочистому зібранні, приуроченому до якогось свята, перед багатотисячним колективом заводу, керівництвом району, кореспондентами, заступник воєнкома вручив Гаврикову довгоочікувану медаль. Зірвався шквал аплодисментів і гучні вигуки трудового колективу.

Хіба можна словами передати, що відчував тоді ветеран, як вилітало серце з грудей, куди щойно пристебнули забуту нагороду.

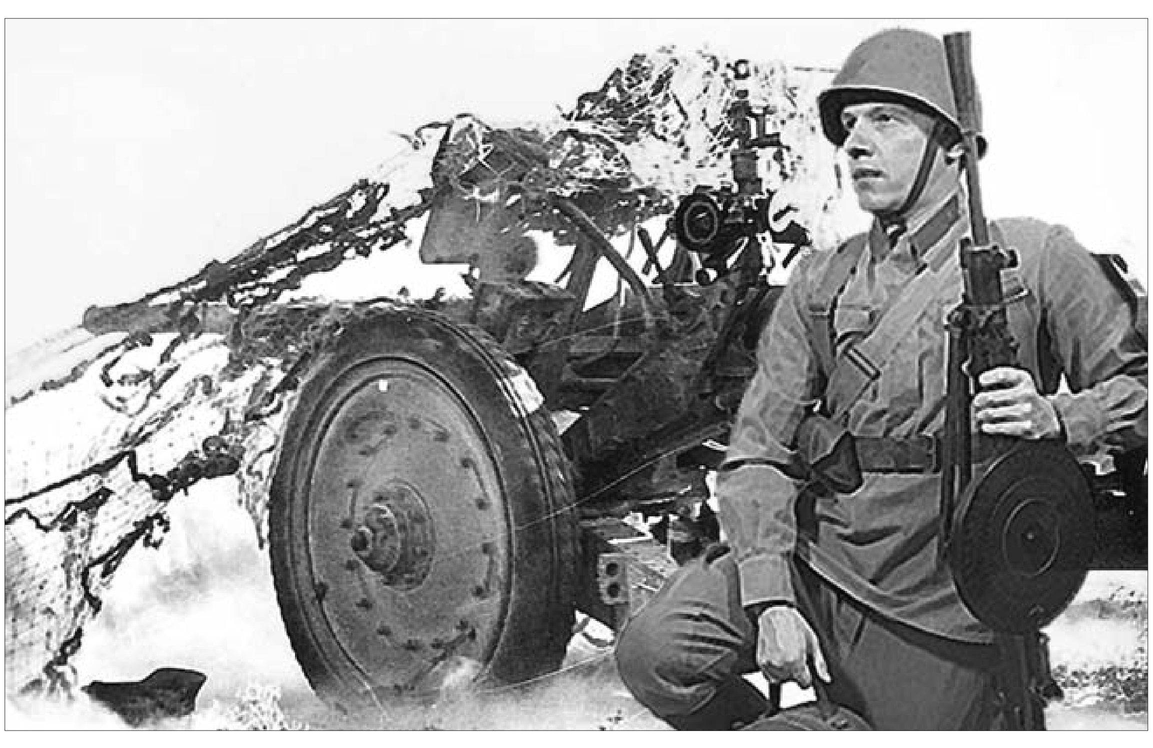
Рубіж не здали, медаль – відклали

Через два роки, у 1990-му, ситуація повторилася, але вже без урочистостей та помпезностей. Сергію Федоровичу вручили ще одну медаль “За відвагу”. Її ветеран отримав за визволення Києва аж через 47 років!

Радянські війська тоді форсували Дніпро. Усім відомо, скільки солдатів безглуздо полягло у тій битві. Бачив це і Сергій Гавриков. Однак була команда зверху: ні кроку назад! Власне цю команду червоноармієць Гавриков і доніс до відступаючих товаришів і, як виявилося, врятував їм життя. Але все по порядку.

Під час форсування Дніпра наші війська зайняли стратегічно важливий плацдарм. З великими втратами дісталась до нього і артилерійська батарея Сергія Гаврикова. Наступного ранку під час атаки німців необхідно було протриматися 2-3 години – такий був наказ. “Підкріплення обов’язково прийде”, – казали командири. Але у своєчасну підтримку мало хто вірив. Бувалі бійці із власного досвіду знали, як воно виходить насправді. Тож до роботи взялись усі. Цілу ніч копали окопи і будували бліндажі, а на ранок попер німець.

– На нас обрушили потужний мінометний вогонь, – згадує Сергій Федорович. – Ми розуміли, що після нього буде не менш потужна атака. Від батальйону піхоти, який нас прикривав, залишилось всього зо два десятки бійців. Відстрілюватися було нікому. А німці пішли, ще й як пішли, у повний



ножа...

зріст, з автоматами. Строчать і строчать... Куль над головою – сотні! Ми підготували їм сюрприз – прямою наводкою, осколочними, вогонь! Злякалися, полягали, і давай по нас мінометами лупити. Потім знову пішли. І так декілька разів.

Схоже, плацдарм дійсно вигравав у стратегічному плані, та й артилеристи добре зайняли оборону, не підпускаючи ворога до своїх позицій. Раптом один з бойових розрахунків замовк, а німці одразу цим скористалися і рушили в атаку. "Червоноармієць Гавриков! Розвідати обстановку та вжити заходів", – прозвучала команда офіцера, і вже за мить Сергій мчав у напрямку мовчазної гармати.

– Коли підбіг до розрахунку, побачив, що хлопці відступають, – розповідає Сергій Федорович. – Не скажу, що злякалися, скоріше розгубилися. Бійці молоді, а командир розрахунку загинув, та й вогонь у цьому секторі був неймовірний.

Думки, як блискавка, змінювали одна одну в голові артилериста-розвідника. Позицію втрачати не можна, та й моторошно уявити, що потім зробить НКВД з бойовими товаришами, які дали слабинку на полі бою.

"Ни шагу назад! За Родину! За Сталина!" – як справжній замполіт повів себе звичайний червоноармієць Гавриков і, з пострілами у бік ворога, побіг на позицію. Це неабияк надихнуло відступаючих солдатів, які повернулися до захисту рубежу. "Осколочными, прямой наводкой, пли...", – продовжував командувати Сергій.

Один за одним артилеристи падали від куль та осколків. Сергій Гавриков подавав снаряди і командував розрахунком. Їх залишилось лише троє. Три бійці із протитанковою 76-міліметровою гарматою проти добре озброєної чисельної піхоти.

– Ми думали, настав кінець нашому протистоянню, – розповідає Сергій Федорович. – Німцям залишилися лічені метри, аби закидати нас гранатами. Та про власне життя ми тоді вже й не думали, не можна було втратити стратегічно важливу позицію.

І тут доля у черговий раз посміхнулася Гаврикову. Раптово ворог припинив атаку і почав відступати. Сергій з товаришами очам своїм не вірили, адже німці майже дістались цілі. Вже потім, коли трохи розвиднілось, артилеристи побачили, як з правого флангу на великій швидкості мчать танки 5-го Сталінградського корпусу...

Буквально хвилина-дві, і все було б по-іншому. Життя артилеристів висіло на волосині. До того ж, Сергій Гавриков отримав серйозне поранення. Розривна куля роздробила кістку передпліччя. Все, що сталося потім, Сергій Федорович теж не може забути. Судячи із розповіді, він дивом зберіг руку. Адже поранених під час форсування Дніпра була сила силенна. Їх евакуйовували в тил вантажними ешелонами. Без будь-якої медичної допомоги, знеболювальних та антисептиків поранених два тижні везли до Рязані. Рука Сергія сильно боліла, гноїлась, у рані завелись паразити. Лише тоді один з медиків обробив рану та перебинтував її. Вже у шпиталі з цією рукою Сергій Гавриков пролежав три місяці! Ні рентгена не робили, нічого. А вона продовжувала боліти та гноїтись. Знову допоміг щасливий випадок. Сергій вантажив на машину мішок з продовольством. Він завдав його на плече, і, після навантаження на хворе місце, осколок кістки сам виліз із руки. Він і був причиною недуги.

– Щастило мені, – каже Сергій Федорович, – навіть руку зберіг...

Командир саперного взводу

Війну Гавриков закінчував офіцером. Командування зробило висновки, що він має певні командирські якості та поклопотало в подальшому просуванні по службі. Тож у 1944 році Гавриков, так би мовити, екстерном, закінчує Ленінградське військово-інженерне училище, отримує звання молодшого лейтенанта, уночі святкує, а вранці – на фронт. Отака романтика.

Молодшого лейтенанта Сергія Гаврикова зарахували до 37-ї механізованої бригади 2-ї гвардійської танкової армії, яка звільняла Польщу і брала участь у Берлінській операції.

Знову на нього чекало чергове випробування. Дорога на Берлін була замінована новими мінами, і танкова армія зупинилася.

– Особливістю цих мін був матеріал їх виготовлення – пластик, – розповідає Сергій Федорович. – Їх не бачить металошукач, тож єдиний спосіб шукати вручну, щупом. Але й саме розмінування не легке – міни з донними детонаторами, під них треба копати.

Врешті-решт, танкова армія дісталась Варшави. Тут почалися вуличні бої, які у стратегічному сенсі були новими для Сергія Гаврикова. Семе там він отримав чергове поранення осколком гранати.

2 травня Сергій воював у Берліні. Про перемогу дізнався на 180 кілометрів західніше німецької столиці, де радянські війська зустрілись з американськими союзниками. Для керівництва держав тоді було надзвичайно важливо пройти Німеччину якомога далі у своєму напрямку, адже йшлося про поділ Європи. Однак для Сергія Гаврикова та решти простих червоноармійців це вже була завелика політика, вони свою справу зробили.



На порозі кінця світу

Офіцерську службу Сергій Федорович продовжив у повоєнній Німеччині, у місті Нордхаузен. Радянському керівництву не давали спокою високі технології Третього Рейху, зокрема ракети ФАУ-2, використання яких могло докорінно змінити історію всього людства. Тож в СРСР поставили чітке завдання – зібрати ФАУ-2 і відправити на Батьківщину для подальших досліджень. До цієї роботи долучили і Сергія Гаврикова.

– В серпні 46-го ми передислокувалися в Астраханську область на полігон, – розповідає ветеран. – А вже 18 жовтня 1947 року успішно здійснили перший запуск німецької ракети. Я особисто чув слова самого Корольова, який сказав високому керівництву, що це початок нової, космічної ери. Це справді була історична подія для радянського народу.

Через деякий час поетапно Радянський Союз почав випускати ракети власного виробництва. Р-1 із радіусом дії 270 кілометрів, Р-2 – 540 км, Р-5 – 1000 км, Р-12 – 2000 км та Р-14 – 4500 км. Власне, подальша служба Сергія Федоровича була напряму пов'язана із цими ракетами. Він дійшов до командира ракетного полку, що дислокувався у Глухові. Тут, за словами ветерана, пройшли найкращі роки його життя.

Задовго до цього майор Гавриков взяв участь у кліматичних випробуваннях ракети Р-12 в Сибіру. Тоді, напередодні річниці жовтневої революції, його викликали у Москву. Офіцер і гадки не мав навіщо, були підозри щодо участі в параді чи нагородження. Тому й одягнув парадну шинель, натер до блиску хромові чоботи і подався в столицю. Там його зустріли з посмішкою, мовляв, гарно виглядаєш, але завтра – в Сибір, на випробування ракети морозом, одяг ми тобі найдемо. Командування організувало для командира дивізіону теплий тулуб та валянки, а він, у свою чергу, успішні випробування ракети Р-12, яка витримала мінус 50 за Цельсієм.

Це раптове відрядження – квіточки у порівнянні з тим, що чекало на Сергія Гаврикова та дві з гаком тисячі його співвітчизників у розпал холодної війни. Ядерне протистояння наддержав досягло свого піку. Здавалося, що війна із Сполученими Штатами неминуча. Ракетники, котрі брали участь у випробуваннях, уявляли масштаби трагедії, яка могла статися, але всі тоді твердо вірили, що захищають світ.

– У Союзі почали споряджати корабель для закордонного відрядження, – розповідає Гавриков. – В кабінетах "шушукались", але ніхто достеменно не знав куди і для чого. Гарячих точок було вдосталь, і багато людей раділи, бо бачили у цьому можливість трохи заробити. Може, доларами платити будуть! Усього на борт корабля, розрахованого на дев'ятсот посадкових місць, ступило 2200 військовослужбовців, серед яких було близько 200 жінок. Нам скомандували переодягтись у цивільний одяг, і ми відчалили. Проплили Середземне море, взяли курс у напрямку південної Африки, ймовірно, щоб заплутати сліди. Начальник воєнного ешелону і командир корабля дістали пакет та оголосили особовому складу порт призначення. Це була ненависна американцям Куба. Пам'ятаю, як на кораблі стояв гул-плач. Тепер усі розуміли, що шанси повернутися на Батьківщину до своїх родин мізерні. Тоді не було міжконтинентальних ракет, і єдиною відповіддю Радянського Союзу на американські ядерні ракети у Турції та Італії була блокадна Куба. Тут ракетники могли залишитися на усе життя.

Так розпочалась операція "Анадырь" Радянський Союз завіз на Кубу 42 ракети Р-12 та розмістив на острові 24 ядерні ракетні установки, націливши їх на міста Сполучених Штатів Америки. Піком напруги стало 27 жовтня 1962 року. До висадки американського десанту залишалися лічені години. По телевізору Америка демонструвала свою авіаційну міць. П'ятисячі літаків з повним боєкомплектом готові були вилетіти на Кубу і знищити там усе живе. У свою чергу, радянські ракетники тримали руку на кнопці запуску.

– Звичайно, ми боялися, хвилювалися, переживали, можна сказати стояли на порозі кінця світу, – згадує Сергій Федорович. – Я тримав у руках секретну карту із цілями на американській території, і серце стискалося від однієї думки – скільки мільйонів людей може загинути через безглузді загарбницькі амбіції. Ми разом пережили страшну війну, пліч-о-пліч перемогли фашизм, і так усе скінчиться...

На ранок наступного дня усі зітхнули з полегшенням. Схоже, здоровий глузд переміг і сторони домовилися. Для урегулювання конфлікту на Кубу прибув Генсек ООН. Радянський Союз вивіз ракети з острова, підірвав позиції, а американці, зі свого боку, зняли блокаду з Куби і вивезли із Європи ракети, направлені на міста СРСР. Таким чином світ було врятовано, і дві тисячі радянських військових повернулися до своїх родин. Радості не було меж.



* * *

Повернувся додому і Сергій Федорович. Покидала його доля по світу. Пережив чимало. Лише людина зі стальними нервами, сильна духом витримає такі "подарунки долі".

За роки відданої служби Вітчизні ветерана нагороджено багатьма відзнаками, серед яких медалі "За відвагу", ордени Червоної Зірки, орден Вітчизняної війни та інші.

У вівторок, 5 червня 2012 року, Сергію Гаврикову виповнилося 90 років. Разом із сином Юрієм він мешкає у скромній вінницькій квартирі. Каже, що усього вистачає, лише трохи важко стало ходити.

Єдине, чим живе сьогодні ця видатна людина, – спогадами про минуле, які хоче донести до молодших поколінь. Аби не забували про героїчне минуле своїх дідів та прадідів, вшановували їх пам'ять.

Творчий колектив редакції газети "Крила України" щиро вітає Сергія Федоровича із Днем народження. Бажаємо йому передусім здоров'я, а також сил, наснаги та творчого натхнення.

Юрій Ігнат.
"Крила України".

ПЛАНИ

ВКО России вооружится телескопом

“Роскосмос” и Войска воздушно-космической обороны России в 2014 году получат в свое распоряжение высокомощный телескоп. Об этом, как сообщает ИТАР-ТАСС, заявил заместитель генерального конструктора компании “Системы прецизионного приборостроения” Евгений Гришин. Система заработает на базе Алтайского оптико-лазерного центра имени Титова и будет установлена на вершине в 650 метров.

Масса нового телескопа, сопоставимого по мощности с американской установкой AEOS на Гавайских островах, составит сто тонн. При этом система сможет осуществлять слежение со скоростью в три градуса в секунду и точностью наведения около двух угловых секунд. Телескоп сможет обнаруживать малоразмерные разведывательные спутники, причем слежение за космическими объектами будет осуществляться в инфракрасном спектре без солнечной подсветки. Кроме того, алтайский телескоп сможет лоцировать низкоорбитальные объекты без уголковых отражателей, а также проводить лазерную локацию Луны. Информация от последней операции позволит уточнять влияние системы “Луна-Земля” на орбиты спутников системы ГЛОНАСС.

Телескоп позволит получать четкие изображения объектов размером со спичечный коробок, находящихся на расстоянии двухсот километров. Кроме того система способна получить фотометрический сигнал от объекта размером в 2-3 сантиметра на расстоянии 36 тысяч километров.

Американский телескоп AEOS, принадлежащий министерству обороны США, считается крупнейшей в мире электронно-оптической системой, предназначенной для отслеживания спутников. Отличительной особенностью телескопа является то, что им могут одновременно пользоваться семь разных исследовательских и военных групп – сигнал с AEOS передается каждой группе через систему зеркал. Система укомплектована адаптивной оптикой, радиометром, спектрографом и длинноволновым инфракрасным датчиком.

ВИПРОБУВАННЯ

Phantom Eye совершил первый полет

Беспилотный летательный аппарат на водородном топливе Phantom Eye производства Boeing совершил свой первый полет. Как сообщается на сайте компании, беспилотник взлетел 1 июня с авиабазы Эдвардс ВВС США. По информации Aviation Week, самолет поднялся на высоту 1243 метра и пробыл в воздухе 28 минут. При посадке шасси беспилотника увязло в грунте и сломалось. Вместе с тем специалисты компании признали полет успешным.



“Наша команда сейчас изучает данные, полученные в ходе первого полета. В следующий раз опытный образец поднимется на большую высоту и будет выполнять полет в более сложных условиях”, – рассказал глава проекта Phantom Дэррил Дэвис.

По словам Дэвиса, в ходе следующего полета Phantom Eye проверят на способность находиться в воздухе в течение четырех суток без дозаправки и в автономном режиме.

БПЛА Phantom Eye имеет размах крыльев 45,72 метра и является первым в своем роде аппаратом, работающим на топливе из сжиженного водорода. БПЛА считается полностью безопасным для окружающей среды: продуктом работы его двигателей является обычная вода.

Phantom Eye предназначен для полетов на больших высотах и способен поднимать полезную нагрузку массой свыше 200 килограммов. Ранее сообщалось, что беспилотник может подниматься на высоту до 19,8 километра и развивать скорость до 278 километров в час. Корпус аппарата планировалось выполнить по технологии малой заметности. Помимо Phantom Eye Boeing работают над ударным беспилотником Phantom Ray. Его первый полет состоялся 27 апреля 2011 года.

АРСЕНАЛ

Ядерный клуб модернизирует арсеналы

Восемь стран мира – США, Россия, Великобритания, Франция, Китай, Индия, Пакистан и Израиль – на начало 2012 года приступили к модернизации своих ядерных арсеналов, одновременно сокращая их, говорится в исследовании Стокгольмского института исследования проблем мира (SIPRI). Если в 2011 году эти страны располагали 20530 ядерными боезарядами, то в 2012 году их число сократилось до 19 тысяч. При этом на боевом дежурстве стояли 4,4 тысячи ядерных боезарядов.

По данным SIPRI, в настоящее время на вооружении США стоят восемь тысяч ядерных боеголовок, из которых 2150 размещены на носителях, находящихся на боевом дежурстве. Для России эти показатели составляют 11 тысяч и 1,8 тысячи соответственно. На дежурстве в Великобритании стоят 160 боеголовок, а во Франции – 290. Остальные четыре государства ядерного оружия на боевом дежурстве не имеют. Общий арсенал ядерного оружия Великобритании составляет 225 единиц, Франции – 300, Китая – 240, Индии – 80-100, Пакистана – 90-110, Израиля – 80.

Сокращение мирового ядерного арсенала было обеспечено преимущественно США и Россией, которые должны уменьшить число развернутых носителей с боезарядами в соответствии с Договором о сокращении и ограничении стратегических наступательных вооружений (СНВ-3). Этот документ был подписан сторонами весной 2010 года и вступил в силу в начале 2011 года. В соответствии с условиями договора, и США, и Россия должны к 2018 году сократить число развернутых боезарядов до 1550 единиц.

Сокращение ядерных арсеналов, проводимое крупнейшими странами ядерного клуба, по оценке SIPRI, не говорит о намерении государств полностью отказаться от этого оружия. Дело в том, что параллельно проводятся долгосрочные программы обновления и модернизации ядерных вооружений. “Такие программы показывают, что ядерное оружие по-прежнему является инструментом международного самоутверждения и влияния”, – говорится в исследовании SIPRI.

В большинстве стран мира реализуются программы либо по доработке уже имеющихся систем доставки ядерного оружия, либо по разработке новых и замене ими старых.

НА ЧАСІ

Бундесвер готов вести кибер-войну

Бундесвер подготовился к ведению кибер-войны, пишет The Financial Times Deutschland со ссылкой на документы министерства обороны, представленные бундестагу и попавшие в распоряжение издания. Согласно материалам военного ведомства, соответствующее подразделение армии находится в состоянии “начальной готовности”.

В отчете министерства сообщается, что “хакерские войска”, базирующиеся в Гельсдорфе под Бонном, готовы к участию в военных операциях с конца 2011 года. Министерство обороны Германии поясняет, что в нынешних условиях армия должна уметь вести борьбу с противником в виртуальном пространстве. Задача бундесвера на данный момент развивать эти навыки.

Первоначально бундесвер планировал создать подразделение, которое разрабатывало бы защиту от хакерских атак. Однако с 2006 года началось формирование “хакерских войск”, которые смогут самостоятельно осуществлять атаки. В новую структуру попадают, как правило, программисты – выпускники военных университетов Германии. Представитель министерства обороны заверил, что пока им еще не представилась возможность поучаствовать в военных действиях.

Немецкие военные таким образом надеются приблизиться к уровню киберподготовки США и Израиля, которые тратят миллиарды долларов на развитие защиты от хакерских атак. По данным военных, компьютерные атаки на электросети или водопроводные станции могут иметь более серьезные последствия, нежели обычные нападения. При этом какого-либо риска для нападающих подобные акции не представляют. В качестве примера Германия приводит опыт США, которые с помощью вируса Stuxnet нарушили работу иранских ядерных объектов. Между тем, израильская армия 3 июня впервые признала, что воспринимает виртуальное пространство как место военных действий.

По данным бывшего советника президента США по борьбе с терроризмом Ричарда Кларка, на данный момент все необходимое для того, чтобы вести кибервойну, есть у 20-30 стран. Среди этих государств упоминаются Северная Корея, Китай и Россия, отмечает The Financial Times Deutschland.

ЛЬОТНІ КАДРИ

США подготовили первого пилота истребителей F-35

Министерство обороны США завершило подготовку первого пилота-инструктора из строевых пилотов ВВС, который будет обучать других летчиков управлению истребителями F-35 Lightning II, сообщает Flightglobal. Им стал командир 58-й истребительной эскадрильи подполковник Ли Клас. В ближайшее время планируется завершить подготовку еще четырех инструкторов F-35, которые должны будут начать испытание истребителя на боевое применение летом текущего года.

Подготовка пилотов в настоящее время ведется в интересах 33-го истребительного авиакрыла, в состав которого входит 58-я эскадрилья. В подготовке этих инструкторов и строевых пилотов F-35 будет принимать участие и Клас. В ходе программы подготовки летчикам предстоит пройти теоретическую подготовку, а затем выполнить по шесть полетов на новом истребителе. После сдачи экзаменов они станут пилотами F-35.

В настоящее время в ВВС США есть всего два пилота-инструктора истребителей F-35. Для переквалификации на F-35 пока отбираются только опытные пилоты, уже имеющие значительный опыт управления другими типами истребителей. Для подготовки первых новых инструкторов будут отобраны летчики 33-го истребительного авиакрыла и два пилота 31-й испытательной эскадрильи.

НА ОЗБРОЄННЯ

Турция получит шесть новых корветов

ВМС Турции потратят почти 1,5 миллиарда долларов на строительство шести корветов проекта MILGEM. Программа MILGEM была запущена в 1996 году в целях снижения зависимости Анкары от иностранной военной промышленности. Проект предусматривал поставку восьми корветов и оценивался в три миллиарда долларов. Первый корабль проекта, “Хейбелиада”, был принят на вооружение 27 сентября 2011 года. Тогда же был спущен на воду второй корабль данного типа, получивший имя “Бююкада”.



Корветы проекта MILGEM предназначены для разведывательных миссий, обнаружения целей, охраны береговых баз, противолодочных операций, обеспечения противовоздушной безопасности и патрулирования. Корабли имеют длину 99 метров и водоизмещение 2,3 тысячи тонн.

Они способны развивать скорость до 29 узлов и находиться в автономном плавании десять суток.

На вооружении корветов MILGEM стоят различные радары и средства радиоэлектронной борьбы, 76-миллиметровая пушка, два пулемета калибра 12,7 миллиметра, восемь крылатых ракет Harpoon, а также пусковые установки для зенитных ракет RIM-116A и RIM-162 ESSM. Кроме того, корабли оснащаются торпедными аппаратами калибра 324 миллиметра. Авиационная группа корветов рассчитана на один противолодочный вертолет. Также на палубе могут располагаться несколько малых беспилотников.

Сторінку підготував Сергій Клименко.



СТАРТИ

Українська ракета “Зеніт-3SL” вивела на орбіту супутник зв’язку “Intelsat-19”

1 червня 2012 року з плавучої платформи “Odyssey” в Тихому океані у рамках проекту “Морський старт” успішно стартувала ракета-носій “Зеніт-3SL”, яка вивела на геостаціонарну орбіту американський космічний апарат “Intelsat 19” масою 5536 кг. Про це повідомляє прес-служба ДКАУ.

Ракета-носій “Зеніт” розроблена державним підприємством “Конструкторське бюро “Південне” та виготовлена державним підприємством “Виробниче об’єднання “Південний машинобудівний завод” у кооперації з російськими та українськими підприємствами.

Супутник “Intelsat-19” створений американською компанією Space Systems Loral на замовлення глобального супутникового оператора Intelsat. Космічний апарат призначений для забезпечення високоякісного мовлення в Австралії, а також розповсюдження міжнародної відеоінформації через Азію і Тихий океан до західної частини США.

Зазначений пуск став тридцять другим пуском ракети-носія “Зеніт-3SL” в рамках програми “Морський старт”.

РОЗРОБКИ

КБ “Південне” починає розробку малого науково-технологічного супутника “Мікросат”

ДП “Конструкторське бюро “Південне” ім. М.К.Янгеля приступає до розробки малого науково-технологічного супутника “Мікросат” на замовлення Державного космічного агентства України. Про це повідомляє “Інтерфакс-Україна” з посиланням на сайт державних закупівель.



Як повідомляється, КБ “Південне” стало переможцем оголошеного ДКАУ тендеру на проведення в 2012 році дослідно-конструкторських робіт за програмою “Мікросат” на суму 23 млн. грн. Договір укладено сторонами 22 травня, фінансування робіт здійснюється із загального фонду держбюджету. Роботи зі створення малого науково-технологічного супутника “Мікросат” планується завершити у 2013 році. Запуск супутника, маса якого складе близько 200 кг, намічено на кінець 2013 року в рамках першого пуску ракети-носія “Циклон-4” з космодрому Алкантара (Бразилія).

КООПЕРАЦІЯ

Antares – теж український проект

У США на космодромі Уоллопс (Вірджинія) триває монтаж устаткування стартового комплексу для нової ракети-носія легкого класу Antares, яка будується американською компанією Orbital Science Corp. у рамках міжнародної кооперації за участю України. Про це розповідає “Інтерфакс-Україна”.

Як повідомляється, на космодромі триває підготовка до випробувань першої ступені ракети-носія Antares. Перший пуск Antares планується у серпні поточного року.

В 2008 році ДП “Конструкторське бюро “Південне” ім. М.К.Янгеля” і ДП “Виробниче об’єднання “Південний машинобудівний завод” ім. О.М.Макарова” підписали довгостроковий, терміном до 2019 року, контракт з американською Orbital Science Corp. на розробку і виготовлення першого ступеня ракети-носія легкого класу Taurus-II (сьогодні Antares – ред).

Планується, що ракета-носій Antares буде виводити вантажі масою до 7 тонн на низькі орбіти. Згідно з контрактом, фінансування програми Antares здійснюється за участі NASA.

З НЕБА НА ЗЕМЛЮ

X-37B возвращается

Как сообщили источники в ВВС США, близится к завершению полет беспилотного многоразового корабля X-37B OTV-2, запущенного 5 марта 2011 года. Вместо девяти месяцев миниатюрный военный шаттл пробыл на околоземной орбите уже 15 месяцев. Посадка на Базе ВВС США “Ванденберг” состоится в ближайшие несколько недель. Точнее ВВС США обещают сообщить дату посадки накануне этого события.

ПРИВАТНИЙ КОСМОС

Корабль Dragon приводнился в Тихом океане

Первый частный космический корабль Dragon приводнился в Тихом океане. Прямая трансляция отстыковки и спуска корабля на Землю велась на сайте НАСА, передает РИА “Новости”.

Корабль совершил посадку на две минуты раньше расчетного времени – в точке, расположенной в Тихом океане примерно в 400 морских милях (около 740 км) к юго-западу от Лос-Анджелеса.

После того, как корабль достали из воды, его погрузили на судно и доставили в порт Лос-Анджелеса. Затем Dragon был отправлен компании-разработчику – Space X – для проверки всех систем корабля на испытательном полигоне в штате Техас.

Компании SpaceX понадобится еще несколько лет, прежде чем корабль Dragon сможет отправиться в пилотируемый полет к Международной космической станции (МКС). Так считает президент Ракетно-космической корпорации “Энергия” Виталий Лопота, передает РИА “Новости”.

“Полет корабля Dragon – это, конечно, успех для компании SpaceX. Она работала над ним десять лет, затратив 1,6 миллиарда долларов. Но предстоит еще три-четыре года работы, прежде чем корабль станет пригодным для пилотируемого полета”, – сказал Лопота журналистам.

Он отметил, что компания SpaceX в своей разработке ракеты-носителя Falcon-9 использовала ту же идеологию, которая заложена в российско-украинскую ракету-носитель “Зенит”. “Они сделали некое подобие “Зенита”: как по компоновке, так и по техническим параметрам”, – сказал глава РКК “Энергия”.

Комментируя полет, Лопота заявил, что запуск нового американского корабля не стоит считать признаком того, что Россия отстает от США в области создания ракетно-космической техники. “Просто нужно принимать конкретные решения, позволяющие развивать нашу технику своевременно “, – сказал он.

Компания SpaceX рассчитывает начать первые испытания космического корабля Dragon с системой наземной посадки до конца 2012 года, в случае успеха вторая версия Dragon будет готова через три года, сообщил журналистам глава SpaceX Элон Маск (Elon Musk).

ПЕРЕНЕСЕННЯ СТАРТУ

Запуск первого украинского спутника связи отложен

Запуск украинского телекоммуникационного космического аппарата “Либідь” не состоится в 2013 году из-за того, что полтора года согласовывалась орбитальная позиция для него, сообщил в интервью “Интерфакс-АВН” генеральный конструктор и генеральный директор ОАО “Информационные спутниковые системы” имени Решетнева” (ИСС) Николай Тестоедов.

“Работа идет, но, к сожалению, практически на полтора года была приостановка проекта. Дело в том, что у заказчика (Государственное космическое агентство Украины – “ИФАВН”) были проблемы с оформлением орбитально-частотного ресурса. Проще говоря, решался вопрос с выделением Украине точки стояния на геостационарной орбите”, – сказал он.

Н.Тестоедов добавил, что эта задержка не позволит запустить спутник “Либідь” в конце 2013 года, хотя ИСС прилагает к этому все усилия. “Мы работаем, недавно была очередная встреча в представительстве MDA (канадская компания – “ИФ-АВН”), наша команда с мая работает в Киеве”, – отметил он.

Контракт стоимостью $254 млн. между компанией MDA и Национальным космическим агентством Украины на создание аппарата “Либідь” был подписан 15 декабря 2009 года. По этому соглашению MDA также должно предоставить Украине два центра управления спутником и другую связанную с этим наземную инфраструктуру.

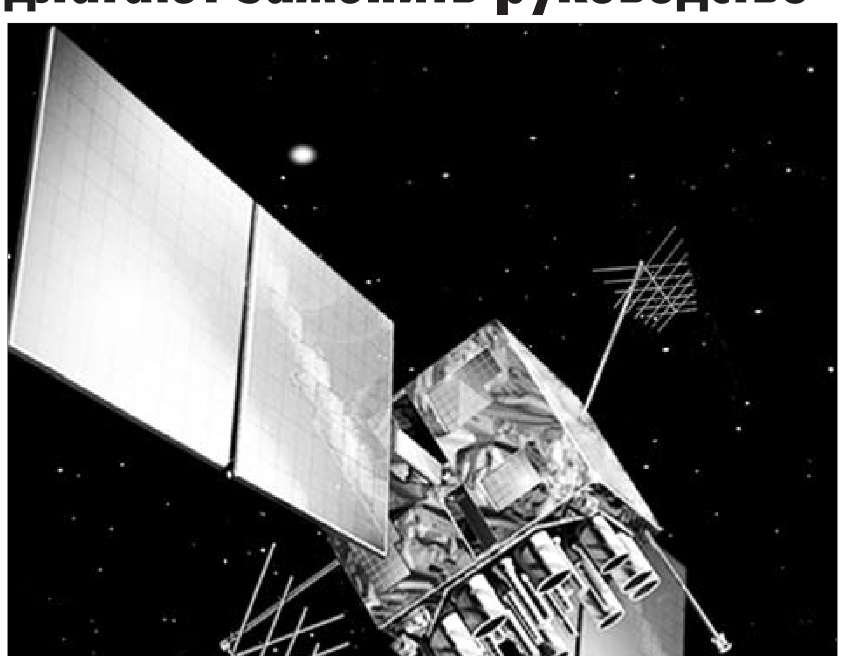
ИСС изготавливает платформу для украинского спутника и, получая от MDA ретранслятор, проводит интеграцию аппарата целиком, а также обеспечивает пусковую компанию и обслуживание спутника в космосе.

Спутник “Либідь” обеспечит в Украине прямое телевещание и широкополосный доступ в интернет. Планируется, что аппарат будет доставлен на геостационарную орбиту ракетой-носителем “Зенит-2SБ” с разгонным блоком “Фрегат-СБ” с космодрома Байконур (Казахстан), сообщает “Интерфакс-Украина”.

КАДРОВІ ЗМІНИ

Дмитрию Медведеву предлагают заменить руководство ГЛОНАСС

Один из самых важных российских военных и технологических проектов последних лет – система ГЛОНАСС – может лишиться своего руководителя и получить двух новых, пишет “Коммерсантъ”.



Как стало известно “Ъ”, министр обороны России Анатолий Сердюков и глава Федерального космического агентства (Роскосмос) Владимир Поповкин направили премьер-министру Дмитрию Медведеву письмо с предложением “разделить должность” на два поста с привлечением на них “представителей ОАО “Информационные спутниковые системы имени академика Решетнева” и Министерства связи и массовых коммуникаций”. В такой “системе ГЛОНАСС” места для ее нынешнего генерального конструктора Юрия Урличича (представляющего ОАО “Российские космические системы”) просто не остается.

Судьбу Урличича будет решать Дмитрий Медведев.

О том, что ГЛОНАСС вскоре могут ожидать большие перемены, рассказал источник “Ъ” в аппарате министра обороны Анатолия Сердюкова. Кто персонально будет отвечать за каждое из направлений, пока не известно.

ПЕРСПЕКТИВИ

Иран ведет строительство нового космического центра

Иран ведет строительство нового космического центра, передает Associated Press со ссылкой на СМИ исламской республики. Новый объект будет иметь соответствующие условия для запуска на орбиту искусственных спутников иранского производства.

Информацию о ведении строительных работ подтвердил министр обороны Ирана генерал Ахмад Вахиди. Он добавил, что новый комплекс будет назван в честь основателя республики аятоллы Рухоллы Мусави Хомейни, передает РБК.

Сторінку підготував Віктор Гедз.

17 червня 1982 року відбувся перший політ дослідного зразка Ка-50, який здійснив заслужений льотчик-випробувач ОКБ Камова, Герой Радянського Союзу Микола Бєздєтнов.



Ка-50 "Чорна акула"

Роботи зі створення перспективного бойового вертольота Ка-50 почалися у 1977 році. Основу парку бойових вертольотів Радянської армії на той час складали машини Мі-24, які за своїми характеристиками не могли протистояти вертольоту вогневої підтримки АН-64 Apache, розробка якого тривала у Сполучених Штатах. У пошуках переваг нової бойової машини, проектованої на фірмі "Камов", були опрацьовані різні схеми вертольотів. Досвід застосування бойових вертольотів у В'єтнамі й Афганістані продемонстрував низьку живучість машин класичної одногвинтової конструкції через уразливість рульового гвинта й трансмісії.

Переваги аеродинамічно симетричного співвісного несучого гвинта виявилися очевидними. Такий гвинт забезпечує простоту керування вертольотом у ручному, а головне, автоматичному режимі, відмінну маневреність, зліт і посадку при вітрі будь-якої сили й напрямку. До того, ж співвісний несучий гвинт здатний підвищити бойову живучість вертольота, забезпечити компактність силової передачі й значно знизити втрати потужності двигунів. До речі, і зараз Ка-50 є кращим вертольотом у світі за ефективністю використання потужності силової установки.

Ка-50 здатний переміщатися боком, тобто ковзати зі швидкістю 80 км/год, і назад – зі швидкістю 90 км/год. Зміна напрямку руху на протилежне відбувається за кілька секунд. Єдиний у світі вертоліт, здатний протягом 12 годин "висіти" на одному місці, – це теж Ка-50.

Та до заслуг "камівців" відноситься не лише неперевершений досвід у теорії й практиці будівництва вертольотів за співвісною схемою. З 1965 року, випередивши увесь світ на 10 років, фірма приступила до використання на своїх машинах стеклопластикових лопатей. Такі ж лопаті, але вже 4-го покоління, використовуються й на Ка-50. Під час випробувань на бойову живучість в одній з лопатей вертольота зробили 30 пробоїн з автоматичної стрілецької зброї. Однак це дозволило машині пролітати без аварій протягом 80 годин.

Основою бойової потужності Ка-50 є протитанкове кероване ракетне озброєння й пушка. Часто вертоліт, що атакує танки, сам стає мішенню. Ка-50 протиставляє цьому надзвукові протитанкові ракети "Вихор" з дальністю пуску до 10 км. Такі якості зброї зменшують час знаходження вертольота на вогневій позиції й перевершують дистанцію ефективного вогню зенітних ракетних комплексів супротивника. Комбінована бойова частина надзвукової ракети оснащена декількома детонаторами різної дії. Усе це в комбінації з високоточною, перешкодозахищеною системою наведення дозволяє однаково ефективно вражати тим самим типом боєприпасів як броньовані (до 900 мм із динамічним захистом) наземні цілі, так і повітряні цілі, що рухаються зі швидкістю до 800 км/год. Ракета має високу скритність застосування: супротивник дізнається про атаку лише у момент влучення.

Потужна гарматна установка калібру 30 мм запозичена в сухопутних військах і повністю уніфікована за боєприпасами із бойовою машиною піхоти БМП-2. Пушка 2А42 має змінний темп стрільби й селективне боєпостачання із двох патронних ящиків, що споряджаються бронебійними й осколково-фугасними снарядами. Це дозволило на 30% підвищити ефективність поразки наземних легкоброньованих і повітряних цілей. Бойова живучість ствола дозволяє зробити відстріл усього боєкомплекту (500 снарядів) без затримок і проміжного охолодження. Як на БМП-2, так і на армійському бойовому вертольоті гарматна установка надійно працює у найскладніших умовах.

Дещо не традиційним, зважаючи на класичну схему, виглядає й розміщення гармати на Ка-50. Щоб зберегти високу точність стрільби й інші властивості установки, її встановили у центрі мас вертольота, що не вимагає додаткового підсилення конструкції машини і, як наслідку, – збільшення її ваги. Ще одна перевага такої компоновки – зменшення впливу віддачі на вертоліт під час стрільби й відсутність розбалансування машини разом з витратою снарядів.

Електрогідравлічний привід забезпечує переміщення ствола у горизонтальній і вертикальній площинах, витримуючи напрямок стрільби. Пушка 2А42 і ракети "Вихор" розроблені колективом зброярів під керівництвом члена-кореспондента РАН А.Г.Шипунова. Для поліпшення адаптації машини до існуючого парку армійських бойових вертольотів і для зміщення вогневого акценту убік особливостей цілі, можливі різні варіанти озброєння Ка-50. Ці варіанти формуються на 4 вузлах зовнішньої підвіски практично із усієї номенклатури авіаційних засобів поразки, обмеженою тільки вантажопідйомністю замкових механізмів на пілонах. Для використання всього переліку цих боєприпасів не потрібно змінювати конструкцію й алгоритмічний апарат системи управління озброєнням. Пілони для підвіски зброї виконані поворотними у вертикальній площині. Відхиляючись униз до 10 градусів, вони здатні, до деякої міри, надавати нові бойові якості розміщеному на них звичайному озброєнню. За необхідності на всіх точках підвіски можна розмістити паливні баки.

Вертоліт проектувався із підвищеним ступенем бойової живучості. З одного боку, більш компактну одномісну машину простіше захистити, з іншого боку – рівень захисту єдиного пілота повинен бути досить високим. У порівнянні з АН-64А, вертоліт Ка-50 має суттєво менші розміри життєво важливих агрегатів. Повністю відсутній рульовий гвинт із його системами управління й редуктором, що допускає ураження хвостової балки без важких наслідків. Заходи, проведені з метою підвищення бойової живучості Ка-50 і екіпажу на полі бою, привели до успішного розв'язання 26 проблем. Серед них такі, як забезпечення тривалої працездатності трансмісії після пошкодження системи змащування, застосування примусової системи аварійного покидання, впровадження широкої мережі протипожежного захисту і багато чого іншого.

У силовій конструкції використовується 35% композиційних матеріалів. Застосовуються вони не просто для зменшення ваги машини. При поразці кулями й снарядами композити не мають вторинну вражаючу дію осколків, що властиве металевій обшивці. Особливо ретельно відпрацьовані елементи захисту кабіни льотчика й паливної системи. Пілот Ка-50 розміщується у повністю броньованій і екранованій кабіні. Її загальна вага – ледь більш 300 кг. Численні випробування різних матеріалів захисту підтвердили експлуатаційні й бойові переваги сталевої комбінованої броні. Вона введена в силову конструкцію фюзеляжу й забезпечує йому додаткову твердість. Висока протиснарядна стійкість забезпечує захист льотчика при влученні в борт кабіни декількох снарядів калібру 20 мм. Компонування й конструкція кабіни не допускають зміни її внутрішнього об'єму більш ніж на 10-15% під час удару об землю. Виключене й влучання усередину кабіни інших агрегатів внаслідок руйнування елементів їх кріплення.

Шасі нового бойового вертольота й конструкція фюзеляжу забезпечують поглинання аварійних перевантажень під час падіння машини. Особливості розміщення паливної системи виключають можливість виникнення пожежі після аварійного твердого приземлення вертольота. Ка-50 здатний продовжувати політ лише на одному двигуні. Тяги керування автоматом перекосу лопатей залишаються працездатними навіть при наявності в кожній з них по 2 пробоїни від куль крупнокаліберного кулемета.

Особливої уваги заслуговує й система аварійного покидання машини. Вона являє собою вперше у світі практично реалізовану катапультну систему порятунку вертолітника. Система надійно працює в усіх критичних ситуаціях, пов'язаних з ушкодженням Ка-50. Концепція одномісного вертольота максимально передбачає збереження життя льотчика. Крісло К-37, розроблене на фірмі "Зірка" під керівництвом Г.Северіна, дозволяє катапультуватися в усьому діапазоні висот і швидкостей, включаючи нульові. Крім того, пілот може покинути машину зі звичайним парашутом. Під час спрацювання системи відбувається відстріл лопатей несучого гвинта, відкриття стулки кабіни, спрацьовування ракетного двигуна. Подібна система катапультування особливо необхідна на одномісному вертольоті через твердий ліміт часу під час покидання машини на гранично малих висотах.

Для Ка-50 успішно вирішена проблема витрати часу й зусиль наземного обслуговуючого персоналу на приведення машини до стану бойової готовності. Передусім, завдяки вбудованим у пілони електромеханічним лебідкам, з допомогою яких можна підвісити боєприпаси масою до 500 кг. Бойова експлуатація армійського вертольота марки "Ка" тривалий час може здійснюватися з необладнаних майданчиків, відірваних від основних баз.

За оцінками фахівців, Ка-50 – це не просто гарна машина, це й новий напрямок у вертолітобудуванні та застосуванні армійської авіації. Призначений для "нейтралізації" американського бойового вертольота АН-64А Apache, Ка-50 перевершив його за всіма показниками. Сьогодні закордонні фірми, одержуючи замовлення на розробку нових армійських бойових вертольотів, зустрічаються з вимогою замовника мати машину не гіршу ніж "Камов-50".

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

11 – 17 червня

11 червня 1995 р. *створено Національний центр аерокосмічної освіти молоді України (НЦАОМУ).*



11 червня 1998 р. *на Харківському авіаційному заводі відбулась презентація пасажирського літака Ан-140.*

12 червня 1923 р. *народився маршал авіації А.У.Константинов.*

12 червня 1949 р. *народився льотчик-космонавт СРСР Ю.М. Батурін.*



12 червня 1963 р. *народився начальник управління особового складу – заступник начальника штабу Командування Повітряних Сил Збройних Сил України В.М.Плесний.*

12 червня 1963 р. *ДКБ О.К.Антонова запустило в експлуатацію першу в Україні аеродинамічну трубу АТ-1.*

12 червня 1967 р. *відбувся запуск автоматичної міжпланетної станції Венера-4, яка вперше в історії здійснила плавний спуск в атмосфері Венери (18.10.1967).*



12 червня 1967 р. *народився командир 8-го армійського корпусу П.М.Литвин.*



13 червня 1934 р. *народився заслужений діяч науки і техніки України, Генеральний директор НВО "Хартрон" (1990-2002) Я.Є.Айзенберг.*

13 червня 1942 року *відбувся перший запуск німецької ракети А-4, яка надалі називалась ФАУ-2.*



13 червня 1946 р. *народився льотчик-випробувач АНТК ім. О.К.Антонова, майстер спорту України міжнародного класу А.З.Моїсєєв.*

13 червня 1990 р. *здійснив перший вертикальний зліт надзвуковий літак вертикального зльоту і посадки Як-141, О.О.Сініцин.*

14 червня 1910 р. *встановлено абсолютний світовий рекорд висоти польоту – 1335 м, У.Брукінс (США) на літаку "Райт".*

14 червня 1937 р. *успішно закінчився переліт на літаку АНТ-4 через Сибір по трасі Північного морського шляху, Ф.Б.Фаріх, В.О. Пацинко, А.П. Штепенко, М.І. Чагін, В.О.Демідов.*



14 червня 1948 р. *народився президент компанії – голова правління ДАХК "Артем" С.М.Смаль.*

14 червня 1963 р. *відбувся запуск КК "Восток-5", В.Ф.Биковський.*

14 червня 1975 р. *здійснено запуск АМС "Венера-10".*



15 червня 1928 р. *народився заслужений льотчик-випробувач СРСР Б.В. Степанов (ДКБ О.К. Антонова).*

15 червня 1922 р. *народився заслужений льотчик-випробувач В.І.Семенович.*

15 червня 1935 р. *здійснив перший політ швидкісний двомісний літак-фоторозвідник ХАІ-6, Б.М.Кудрін, Є.І.Бару.*

Первый турбореактивный МиГ – "летающая батарея"



(послевоенный авиационный марафон)

Продовження. Початок в №18-19.

В 1948 году ситуация с выпуском "МиГ-9" оставалась напряженной, так как продолжали сказываться и скоротечный запуск машины в серию, и отсутствие достаточного опыта как в производстве, так, особенно, и в эксплуатации. В начале года представители ВВС из-за множества недостатков вновь прекратили прием машины. Основными причинами этого решения были ограничения при стрельбе из всех пушек на высотах более 10.000 м, отсутствие на самолете катапультного кресла, бронестекла и прицела АСП – 1Н. Все облетанные и поступившие на аэродром истребители "МиГ-9" в количестве 70 машин были возвращены в цех окончательной сборки, где их подвергли доработке, после чего они вновь прошли весь цикл отработки. Повторный облет и оформление самолетов по боевой готовности после переделок начали в марте. При облете машин, с доведением скорости до максимально допустимой, завод встретился с рядом новых трудностей. Устранение их и изучение всех вопросов, возникших при отработке этих самолетов, вызвало неравномерный выпуск и не позволяло организовать ритмичную работу производственных цехов завода.

Тем не менее, несмотря на предпринимаемые МАП меры к улучшению качества истребителя "МиГ-9", из ВВС продолжали поступать жалобы и упреки. Фактически в 1948 году министр авиационной промышленности М. Хруничев попал в ту же ситуацию, в которой оказался директор завода № 381 В.Журавлев, когда его в 1946 году обвинили в выпуске опытной партии истребителей "И-250" с комбинированной силовой установкой низкого качества. А ведь "И-250" запускался в опытную серию в еще худших, по сравнению с "МиГ-9" условиях. Но тогда Хруничев не поддержал Журавлева, а теперь и сам оказался в подобном положении.

В ответ на объяснения Хруничева со своими замечаниями выступил маршал авиации Вершинин. Главком ВВС вновь обвинил МАП во всех грехах. Из МАП последовал обоснованный ответ... И этому, казалось, не будет конца. В конце концов, "консенсус" восторжествовал. Было признано, что значительная часть недостатков истребителя "МиГ-9" является не результатом оплошности конструктора или ошибочности концепции принятого им решения при создании этого самолета, а следствием условий, в которых он проектировался и отсутствия какого-либо опыта в создании реактивной техники.

"МиГ-9" представлял собой классический свободнонесущий моноплан реданной схемы со средним расположением крыла. Фюзеляж цельнометаллический, типа полумонокок с гладкой работающей обшивкой. Технологически фюзеляж делился на носовую и хвостовую части, которые стыковались между собой при помощи фитингов. В носовой части размещались двигатели и кабина летчика, в хвостовой – 4 топливных бака, три из которых мягкие. Суммарная емкость фюзеляжных баков – 1225 л. На некоторых машинах устанавливались бронестекла толщиной 55 мм. В крыле размещались 6 мягких топливных баков общей емкостью 370 л.

Шасси – трехопорное. Основные опоры шасси убирались в ниши крыла, в сторону фюзеляжа, а носовая стойка – в фюзеляж, в направлении по полету.

Управление самолетом – смешанное ручное-жесткими тягами, ножное-тросовое. Управление механизмами самолета осуществлялось воздушной системой.

Силовая установка состояла из двух двигателей РД-20 тягой по 800 кгс каждый. ТРД РД-20, являвшийся фактически копией трофейного двигателя BMW-003А-1, несколько отличался от последнего размещением агрегатов. В качестве топлива использовался тракторный керосин Т-1, объемом 1595 л. Для запуска двигателей применялся двухтактный поршневой двигатель "Ридель", работавший на бензине.

В состав оборудования самолета МиГ-9 входили: радиостанция РСИ-6М, радиополукомпас РПКО-10М, коллиматорный прицел ПКИ-1, замененный впоследствии на АСП-1м, фотопулемет С-13 и комплект кислородного оборудования.

Самолет комплектовали центральной пушкой Н-37 с боезапасом 40 снарядов и двумя пушками НС-23К с общим боезапасом 160 выстрелов.

В процессе выпуска МиГ-9 совершенствовался: установили аэродинамические тормоза, предусмотрели применение дополнительных топливных баков на крыле. Некоторые из построенных истребителей были снабжены форсированными по оборотам и температуре двигателями РД-21 с тягой 1000 кгс; максимальная скорость этих машин достигла более 950 км/час. Однако ни герметичной кабины, ни гидроусилителей в системе управления на серийных машинах не было. В этом отношении МиГ-9 уступал некоторым послевоенным истребителям западных стран.

При создании МиГ-9 проводилась отработка множества вариантов, в том числе так и не взлетавшего "И-305" (ФЛ) с одним отечественным ТРД ТР-1А конструкции А. Люльки, варианта "И-307" (ФФ) с двумя форсированными двигателями РД-20 конструкторского бюро Д.Колосова (BMW-003S), поднявшегося в воздух в мае 1947 года. По другим данным, первый полет на самолете И-307 выполнил летчик-испытатель И. Иващенко в сентябре 1947 года, а главным отличием этой машины были двигатели BMW-003 с форсажными камерами, разработанными под руководством Г. Лозино-Лозинского и позволявшими кратковременно увеличивать тягу каждого двигателя до 1050 кгс. Вариант "И-308" (МиГ-9М), взлетевшего в июле 1947 года, отличался новым расположением на самолете пушечного вооружения, катапультируемым креслом и герметичной кабиной. Не увидел свет самолет "ФН" с двигателем РД-45Ф. Проект "И-320" с двигателем "Rolls-Royse Nene" с центробежным компрессором свернули в пользу "МиГ-15".

Двухместный учебно-тренировочный самолет, с тандемным расположением кресел был построен в конце 1946 года как УТИ МиГ-9, хотя выпустили всего два прототипа. Первая модификация МиГ-9 – двухместный учебно-тренировочный истребитель "И-301Т" (ФТ-1) отличался уменьшенным на 33% запасом горючего, поскольку кресло инструктора разместили вместо одного из топливных баков за креслом курсанта. Первый полет и заводские испытания самолета провел М. Галлай. В 1947 году самолет облетали летчики-испытатели ГК НИИ ВВС, но из-за плохого обзора из задней кабины он испытания не выдержал.

На втором экземпляре "ФТ-2" улучшили обзор у инструктора, установили фотопулемет С-13, подвесные баки на концах крыла, вмещавшие по 260 л керосина, и комбинированные закрылки – воздушные тормоза. 25 августа 1947 года на самолете был выполнен первый полет. В период с 4 сентября по 17 ноября 1947 года самолет "ФТ-2" прошел повторные государственные испытания. В последствии на спарке "ФТ-2" испытывали первое отечественное катапультированное кресло пилота, разработанное в ОКБ-155 по немецкому образцу. Хотя кресло смонтировали на обеих опытных спарках, но в ГК НИИ ВВС передали только машину "ФТ-2", из которой в сентябре 1947 года парашютисты-испытатели А.Быстров и Н. Гладков выполнили несколько удачных катапультирований. Постановлением СМ СССР от января 1948 года учебный МиГ-9 стал наименоваться "УТИ-МиГ-9". Но это еще не означало, что самолет был готов для эксплуатации в строевых частях и учебно-тренировочных центрах. Лишь после завершающего этапа государственных испытаний, проходивших с 28 апреля по 10 мая 1948 года, машину рекомендовали к серийному производству. Но две построенных спарки так и остались в разряде опытных, хотя правительство решением от 16 мая 1948 года обязало завод № 1 начать серийное производство УТИ МиГ-9. В 1948 году планировалось построить 250 доработанных боевых самолетов и 60 УТИ-МиГ-9. Появление самолета МиГ-9 со скоростью свыше 900 км/час побудило остальных конструкторов к решительному внедрению реактивных двигателей на истребителях и бомбардировщиках.

Далі буде.

Ігор Чичкань.
Людмила Кошелєва.
Матеріал до друку підготував Володимир Алєксєєв.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

11 – 17 червня

15 червня 1942 р. *народився директор корпорації "Науково-виробниче об'єднання "Небо України" М.С.Рябець.*



15 червня 1947 р. *народився заступник командувача ВПС України з озброєння – головний інженер (1992-1994) В.А.Варивода.*

15 червня 1960 р. *здійснив перший політ транспортний вертоліт-кран Мі-10, Г.В.Алфьоров, Б.В.Земсков.*



15 червня 1963 р. *народився Міністр надзвичайних ситуацій України В.І.Балога.*

15 червня 1990 р. *створено Миколаївський авіаційно-технічний спортивний клуб "ІКАР".*

16 червня 1906 р. *народився льотчик-випробувач М.О.Нюхтіков.*

16 червня 1910 р. *І.І.Сікорський здійснив перший політ на біплані С-2 власної конструкції (Куренівське поле, м. Київ).*



16 червня 1939 р. *народився військовий льотчик, перший заступник командувача 24-ї ПА ВГК (1984-1989) В.Я.Орлов.*



16 червня 1940 р. *народився заслужений військовий льотчик, командувач 24-ї ПА ВГК (1984-1991) Є.П.Зарудньов.*



16 червня 1944 р. *народився військовий льотчик, заступник командувача ВПС України з ВР (1996-1999) Г.К.Котляр.*

16 червня 1955 р. *здійснив перший політ експериментальний літак Е-4 з трикутним крилом, на базі якого створено винищувач МіГ-21, Г.О.Сєдов.*

16 червня 1960 р. *здійснено перший у світі експериментальний політ літака Ан-10 на одному працюючому двигуні, екіпаж Ю.В.Курліна.*

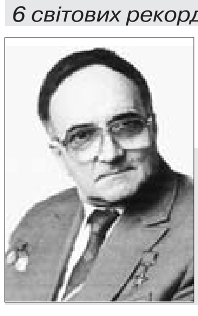


16 червня 1963 р. *здійснено старт у космос першої жінки-космонавта, В.В.Терешкова на КК "Восток-6".*

16 червня 2001 р. *засновано ВМКЦ ЦР МОУ.*



16 червня 2004 р. *перевезено найбільший за всю історію авіації вантаж – Ан-225 "Мрія" перевіз вантаж загальною вагою 247 т, екіпаж О.З.Моісєєва, встановлено 6 світових рекордів.*



17 червня 1764 р. *засновано ДП "Завод "Арсенал".*

17 червня 1926 р. *народився конструктора зенітно-ракетних комплексів ("Куб", "Бук", "Бук-М1") А.А.Растов.*

17 червня 1934 р. *здійснив перший політ літак-гігант АНТ-20 "Максим Горький", екіпаж М.М.Громова.*

17 червня 1982 р. *здійснив перший політ одномісний бойовий вертоліт співвісної схеми Ка-50, М.П.Бездєтнов.*

КАРТОГРАФІЧНИЙ СЕРВІС

"Гід по містах "Євро-2012" в Україні" допоможе спланувати поїздку на матчі чемпіонату

До старту чемпіонату Європи з футболу залишилося буквально кілька днів. Яндекс продовжує готуватися до нього разом з уболівальниками. Для тих, хто вирушає в українські міста, розробники найбільшого пошуковика підготували "Гід по містах "Євро-2012" в Україні".



На ньому зібрана інформація про ті сервіси Яндекса, які стануть в нагоді уболівальникам і при плануванні поїздки, і в дорозі. З його допомогою можна дізнатися, як дістатися до Києва, Донецька, Львова чи Харкова літаком, поїздом або автомобілем. А ще про те, як пересуватися по місту, минаючи затори, – на особистому або громадському транспорті. Сервіс також допоможе зорієнтуватися в незнайомому місці, знайти готель чи стадіон, покаже, як вони виглядають на панорамах або фото, розповість, як краще всього спланувати вільний час.

Напередодні "Євро-2012" Яндекс повідомив про велике оновлення карт України. Так, оновлено карти територій біля стадіонів і аеропортів в містах, в яких будуть проходити матчі (Київ, Донецьк, Львів і Харків). На картах можна побачити нові будівлі та термінали (останні підписані, тому їх легко знайти), місця паркування та інші корисні об'єкти.

Також на Яндекс.Картах з'явилося 25 нових українських міст: Олександрія, Бахчисарай, Біла Церква, Бердичів, Бердянськ, Васильків, Дрогобич, Єнакієве, Ізмаїл, Калуш, Канів, Коломия, Коростень, Мелітополь, Миргород, Моршин, Мукачеве, Ніжин, Обухів, Павлоград, Переяслав-Хмельницький, Трускавець, Умань, Фастів, Шостка. Всього на картах тепер 82 докладні схеми міст України.

ЗЕЛЕНИЙ ТУРИЗМ

iloveukraine.com.ua: 5 таємниць Полісся

Любителям незайманої дикої природи і стомленим цивілізацією варто уважніше придивитися до українського Полісся – регіону на півночі і заході країни. Саме тут знаходяться непрохідні хащі і п'ять маловідомих туристичних об'єктів, про які на порталі iloveukraine.com.ua розповів проект "Київстар" "Поділися любов'ю до України".

В Україні, як і в цілому на Землі, зменшується кількість територій, мало охоплених цивілізацією. Але такі місця ще збереглися. Вони плекають свою природу, історію і традиції. В нашій країні таким регіоном є Полісся. Воно має незайману природу на території п'яти українських областей – Волинської, Рівненської, Житомирської, Київської та Чернігівської. Це справжній рай для любителів дикої природи. Проект "Київстар" "Поділися любов'ю до України" зробив на порталі iloveukraine.com.ua добірку п'яти цікавих туристичних об'єктів цього регіону.

Біле озеро в Рівненській області знаходиться в самій гущавині поліських лісів. Його берега і вода дійсно білого кольору. Біле озеро – це чудове місце і для пірнання, і для риболовлі, і для споглядання прекрасної природи Полісся. Також неподалік є знамениті сфагнові болота – абсолютно непрохідні і дуже небезпечні, тому ходити там потрібно тільки по дощечках.

Ще одне місце на Рівненщині – ландшафтний парк Надслучанська "Швейцарія". Кажуть, таку назву їй дали самі швейцарці – батьки дружини тутешнього князя. Вони дуже здивувалися, наскільки схожа ця місцевість на їхній рідний край. Туристи сюди приїжджають заради краси і різноманітності флори парку, відпочинку на лоні природи біля річки Случ, екскурсій і прекрасних фото. На території парку знаходиться заказник "Соколині гори". Про походження його назви існує легенда: ніби одному з тутешніх князевичів забороняли зустрічатися з сільською дівчиною, і вони на час побачень перетворювалися на соколів. Любителям активного відпочинку варто спробувати себе в подорожі Случем на байдарках або піднятися на вершину однієї зі скель.

Таємниче місце Полісся – кам'яне село Житомирської області, український "Стоунхендж". Це ціле містечко, приховане серед хащів поліського лісу, утворене з величезних кам'яних брил. До цих пір невідомо, яке походження цих загадкових валунів: чи це примхи природи, чи загадкове язичницьке святилище. Деякі з кам'яних споруд, за народними повір'ями, наділені містичними властивостями. Наприклад, "Божий Слід" після дотику дарує паломникам міцне здоров'я, а через "безгрішну розколину" може пройти тільки свята людина.

Наступний пункт – Чорнобильська зона на Київщині. Існують спеціальні тури, які можуть влаштувати для відчайдушних прогулянку "іншим світом". Кажуть, що при дотриманні всіх умов безпеки екскурсія буде повністю безпечною. Зате туристи отримають незабутні враження від перебування біля четвертого реактора, прогулянки по лісу, що почервонів від надзвичайно високого рівня радіації, або годування величезних сомів в Прип'яті. Але головна користь від поїздки до Чорнобиля – в усвідомленні екологічної біди і необхідності дбайливо ставитися до природи.

У Волинській області існує так званий український Лох-Несс, що знаходиться біля села Сомин. За словами місцевих жителів, купатися тут дуже небезпечно, риба не клює і птахи не співають. Все через чудовиська з головою змії й тулубом крокодила, яке нібито вже багато років живе в озері. Останній раз істоту бачили 30 років тому, коли вона напала на місцевого конюха, який привів до озера коней. За однією з версій, чудовисько – це величезний сом. Переконатися в цьому – побачити його – з року в рік сюди приїжджають чисельні групи туристів-екстремалів.

НОВАЦІЇ

Bing і Nokia Maps показують затори в українських містах

Окрім співробітництва в створенні смартфонів, Microsoft і Nokia спільно вдосконалюють свої картографічні сервіси. Свіжим результатом такої кооперації стало використання Bing технологій від Nokia Maps: інформації про дорожній рух у містах і алгоритмів геокодування.

За допомогою Bing дізнатися про затори можна в Австрії, Бельгії, Бразилії, Канаді, Данії, Фінляндії, Франції, Німеччині, Греції, Індії, Індонезії, Ірландії, Італії, Люксембурзі, Мексиці, Нідерландах, Норвегії, Польщі, Португалії, Росії, Саудівській Аравії, ПАР, Іспанії, Швеції, Швейцарії, ОАЕ, Великобританії і США. Офіційно України поки немає в списку, але функція вже працює для багатьох міст нашої країни.

Завдяки функції геокодування користувачі Bing Maps зможуть отримувати більш точну інформацію про місця на карті і планувати свій маршрут. Геокодування – це процес призначення географічних ідентифікаторів об'єктів і записів даних. Будь-якому об'єкту можна присвоїти географічні координати у вигляді широти і довготи, що дозволяє знаходити його практично одним натисненням кнопки.

У КУРСІ ВСІХ ПОДІЙ

Opera Mini 7 з інтелектуальною домашньою сторінкою вже доступна

Вийшла нова версія браузера Opera для мобільних телефонів. Opera Mini 7 з інтелектуальною домашньою сторінкою пропонує завжди бути в курсі подій.



Інтелектуальна домашня сторінка дозволяє концентрувати всі новини з ваших облікових записів Facebook і Twitter. У поєднанні з вбудованою в Opera Mini технологією стискування даних домашня сторінка дозволяє бути в курсі подій з мінімальними витратами часу і коштів.

Використовуючи інтелектуальну домашню сторінку в Opera Mini 7, користувач отримує оновлення не тільки з соціальних мереж, але і з новинних ресурсів. Також нова домашня сторінка додатково пропонує кілька популярних новинних веб-сайтів, а також за можливості підключає отримання новин з улюблених веб-сайтів.

Це дозволяє мати швидкий доступ до улюблених веб-сайтів прямо на стартовій сторінці браузера, без необхідності активно використовувати клавіатуру.

Браузер дозволяє переглядати стандартні, не адаптовані для мобільних телефонів сторінки навіть тоді, коли використовується не смартфон, а звичайний мобільний телефон.

Браузер Opera Mini 7 доступний безкоштовно для телефонів, що підтримують Java (J2ME), на платформі S60 і Blackberry, завантажити його можна зі сторінки m.opera.com.

Окрім основної версії, в світ виходить також Яндекс-версія браузера Opera Mini з інтелектуальною домашньою сторінкою. У ній функціональність браузера доповнено корисними можливостями Яндекса. Зокрема, користувачі отримають швидкий та зручний спосіб знаходити відповіді на свої питання за допомогою пошуку Яндекса. Крім того, з браузера легко перейти до таких популярних сервісів Яндекса, як Погода, Новини, Маркет, Карти і Пошта.

СОЦМЕРЕЖІ

Facebook може змінити структуру доступу до соціальної мережі для дітей

Як стало відомо, в майбутньому Facebook, можливо, буде розширювати функціональність соціальної мережі, пов'язану з дітьми – щоб уникнути проблем з федеральними законами. За даними Wall Street Journal, Facebook працює над зміною структури сайту для тих, хто ще не досяг 13-ти років – можливості для таких користувачів будуть обмежені.

Як зазначає Consumer Reports, на даний момент число неповнолітніх користувачів соціальної мережі дорівнює приблизно 7,5 мільйонів. Незважаючи на ряд проблем з безпекою, якщо експерименти компанії будуть проходити без зауважень, то Facebook додасть ряд особливостей, які будуть обмежувати діяльність дітей, – наприклад, функції батьківського контролю.

Також робляться припущення, що в Facebook з'явиться можливість прив'язувати акаунти батьків до акаунтів їхніх дітей. Така можливість могла б стати досить корисною: при купівлі дітьми ігор використовувалися б банківські реквізити їхніх батьків, завдяки чому дорослі могли б із зручністю контролювати подібну діяльність неповнолітніх.

АНТИВІРУС

"Лабораторія Касперського" і MCE виявили новий вид кібер-зброї

Під час дослідження, ініційованого Міжнародним союзом електрозв'язку, "Лабораторія Касперського" виявила складну шкідливу програму, яка зараз активно використовується в ряді країн як кібер-зброя. За складністю і функціональністю шкідлива програма перевершує всі раніше відомі види загроз.



За попередніми результатами ця програма з кодовою назвою Flame активно використовується вже більше двох років, з березня 2010-го. Через свою виняткову складність і спрямованість на конкретні цілі до цього моменту вона не могла бути виявленою жодним захисним продуктом.

Хоча Flame відрізняється за своїми характеристиками від Duqu і Stuxnet, що раніше використовувалися як кібер-зброя, такі факти, як географія атак, використання специфічних уразливостей в ПЗ, а також те, що метою атак стають тільки певні комп'ютери, вказують на те, що Flame належить до тієї ж категорії складної кібер-зброї.

За наявними відомостями, викрадені дані передаються в мережу командних серверів, розміщених у різних частинах світу. Шкідлива програма розрахована на крадіжку широкого спектра даних: документів, знімків екрана, аудіозаписів, а також на перехоплення мережевого трафіку. Це робить її одним з найбільш складних і повнофункціональних засобів проведення кібер-атак з виявлених на сьогодні. Питання про використаний шкідливою програмою вектор зараження поки залишається без відповіді. Проте вже зараз зрозуміло, що Flame може поширюватися по мережі декількома способами, у тому числі шляхом експлуатації тієї ж уразливості в службі диспетчера друку і того ж методу зараження через USB-пристрої, який використовує черв'як Stuxnet.

На даний момент відомо, що шкідлива програма містить декілька модулів, які налічують в цілому кілька мегабайт виконуваного коду, що майже в 20 разів більше, ніж розмір черв'яка Stuxnet.

Сторінку підготував Сергій Фурдик.



СПОРТИВНЕ ВИЗНАННЯ

Сержант Юлія Прокопчук – герой спортивного травня

Сержант служби за контрактом Юлія Прокопчук з Центрального спортивного клубу Збройних Сил України визнана Національним олімпійським комітетом найкращою спортсменкою України в травні.

А її наставник – працівник Збройних Сил України Андрій Руденко названий найкращим тренером останнього місяця весни.

Нагадаємо, що на чемпіонаті Європи зі стрибків у воду Юлія Прокопчук здобула золоту нагороду в індивідуальних змаганнях на 10-метровій вишці та завоювала срібну медаль у дуеті з Вікторією Потєхіною у синхронних стрибках.

СПОРТИВНА ГІМНАСТИКА

Континентальне "Срібло" українських армійців на брусах

У французькому місті Монпельє завершився чемпіонат Європи зі спортивної гімнастики.

У складі національної збірної на цих змаганнях відзначився спортсмен команди майстрів з окремих олімпійських видів спорту Центрального спортивного клубу Збройних Сил України працівник ЗС України Олег Верняєв.

Олег здобув срібну медаль у вправах на паралельних брусах.

СУЧАСНЕ П'ЯТИБОРСТВО



До Лондона на Олімпіаду

Омріяну путівку на XXX літні Олімпійські ігри виборола спортсменка команди майстрів з окремих олімпійських видів спорту Центрального спортивного клубу ЗС України працівник ЗС України Ірина Хохлова під час фіналу Кубка світу з сучасного п'ятиборства, що пройшов у Китаї.

Чемпіонка світу серед військовослужбовців (CISM) Ірина Хохлова за результатами всіх виступів на кваліфікаційних стартах з сучасного п'ятиборства здобула 112 залікових балів і, таким чином, отримала право вирушити у складі збірної України на головні змагання планети.

Командування Центрального спортивного клубу ЗС України та Управління спорту Міністерства оборони України привітало спортсменку і побажало їй успішного виступу на Олімпіаді.

КОМАНДУВАННЯ ПОВІТРЯНИХ СИЛ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

проводить другий Міжнародний турнір з тенісу

на Кубок командувача Повітряних Сил Збройних Сил України, присвячений 21-й річниці Незалежності України

22 – 26 СЕРПНЯ 2012 року:

22 серпня:
- о 15.30 прибуття учасників для участі в організаційній нараді, жеребкування (корти)

23 серпня:
- 10.00 урочисте відкриття турніру;
- 8.00 – 19.30 проведення змагань

24 серпня:
- 8.00 – 12.30 проведення змагань;
- з 14.00 культурна програма

25 серпня:
- 8.30 – 19.30 проведення змагань

26 серпня:
- 8.00 – 12.45 проведення змагань;
- 13.00 – 13.30 нагородження та закриття турніру

До участі у турнірі запрошуються військовослужбовці та працівники Повітряних Сил і Збройних Сил України та країн-сусідів: Республіка Білорусь, Російська Федерація, Республіка Польща, Республіка Туреччина, Словацька Республіка, Республіка Молдова, Румунія, Угорщина, Військові представництва, які акредитовані в Україні (Київська асоціація військових аташе), представники структурних підрозділів Міністерства оборони, Генерального штабу та видів Збройних Сил України, тенісні клуби м. Вінниця

Змагання будуть проводитися на ґрунтових тенісних кортах Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону (м. ВІННИЦЯ, вул. СВЕРДЛОВА 185)

Інформаційна та медіа підтримка – газета «*Крила України*»
Турнір проводиться за підтримки:
Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону

Головний суддя турніру: Сурін Олександр Миколайович
(Контактні телефони: +38 0432 59-62-72; 26-81-06; 59-60-42)

ФЕХТУВАННЯ

Фехтувальники ЦСКА України підкорили Європу

На чемпіонаті Європи з фехтування для спортсменів до 23 років, що проходив цими днями у Братиславі, високі результати показали українські армійські фехтувальники.



Індивідуальні виступи завершилися золотою нагородою спортсменки команди майстрів з фехтування Центрального спортивного клубу ЗС України працівника ЗС України шаблістки Олени Вороніної.

Свою перевагу над суперницями у всіх двобоях Олена доводила одним вирішальним ударом. Так, у вчертьфіналі Вороніна перемогла росіянку Діну Галіакбарову з рахунком 15:14, у півфіналі з аналогічним рахунком здобула перемогу над однією росіянкою Яною Єгорян, а у фіналі з рахунком 15:14 перемогла румунку Міхаелу Буліцу.

Срібну медаль у командних виступах виборов цей один армієць ЦСК – працівник ЗС України Євген Макієнко (шпага).

ГРЕКО-РИМСЬКА БОРОТЬБА

Солдат Дмитро Пиньков – срібний призер "Brandenburg Cup"

У м. Франкфурт-на-Одері пройшов міжнародний турнір з греко-римської боротьби "Brandenburg Cup", на якому змагалися спортсмени з 15 країн світу.

У складі національної збірної у ваговій категорії до 66 кілограмів срібну медаль здобув представник Центрального спортивного клубу Збройних Сил України майстер спорту солдат строкової служби Дмитро Пиньков.

Командування Центрального спортклубу ЗС України привітало спортсмена із вдалим виступом на міжнародній арені та побажало йому перемогти на чемпіонаті Європи, який незабаром відбудеться у Хорватії.

БАСКЕТБОЛ

"Карпатські Ведмедиці" розгромили суперниць!..

Протягом 5 днів в місті-герої Севастополі проходив 21-й чемпіонат України з баскетболу серед чоловічих ветеранських і перший чемпіонат серед жіночих команд. На відкритті спортивних змагань із привітаннями виступили заслужений тренер України Володимир Карпухін, голова асоціації ветеранів баскетболу України Олег Крайнюк, заслужений майстер спорту, неодноразовий чемпіон Європи Володимир Гладун.



В чемпіонаті взяли участь 19 чоловічих команд у категоріях "40", "45", "50" і 4 жіночих команди у категорії "40 +". У першій грі жіноча команда "Карпатські ведмедиці" мукачівського міського баскетбольного клубу ветеранів "Імпульс" розгромила команду із міста Хмельницький із нищівним рахунком 54:27, а у другій грі з рахунком 42:36 переграла господарів чемпіонату із Севастополя.

У третій, останній грі наша жіноча команда в упертій боротьбі перемогла київських ветеранів із рахунком 47:42 і вперше в історії закарпатського баскетболу стала переможцем першого чемпіонату України з баскетболу серед ветеранських команд. Бійцівський характер, жадобу до перемоги, стійкість та результативність показали при цьому такі баскетболістки, як Ольга Продан, Наталія Фунтікова, Тетяна Кобзар, Лілія Яцковська, Тетяна Курілло, Єлизавета Лисенко та інші.



Друге місце серед жінок посіла команда Севастополя, бронза ж дісталася київській команді.

Мукачівська чоловіча команда у своїй підгрупі програла збірній команди Криму з рахунком 64:58, команді Донецька 57:52, а у грі за 5 місце поступилася команді з Луганська 48:46. Втім, грали ветерани завзято, і варто відзначити результативну гру Віктора Кваші, Сергія Фельбаби, Павла Гоманюка, Володимира Хатнюка. За підсумками чемпіонату України серед ветеранів у категорії "40+" золоті медалі здобула команда з Луганська, у категорії "45+" перше місце за ветеранами Севастополя, а у категорії "50+" золоті нагороди здобули баскетболісти із Києва.

Під час перебування команд у Севастополі ветерани баскетболу ознайомились з історичними та пам'ятними місцями міста-героя, побували на екскурсії на фрегаті "Гетьман Сагайдачний". Ветерани вдячні за цю екскурсію командуванню фрегата та капітану 3-го рангу Володимиру Мамедову за змістовну і цікаву розповідь про історію українського флоту. Також мукачівські ветерани баскетболу вдячні усім, хто допоміг командам в організації поїздки на цей чемпіонат.

Віталій Бібік.
м. Мукачеве.

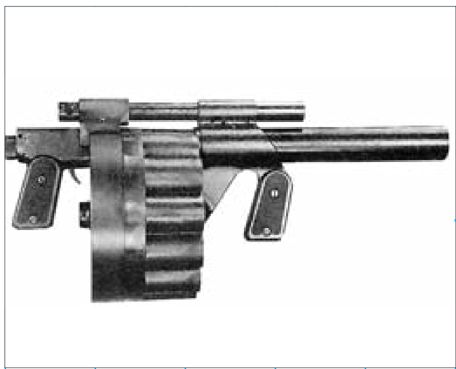
Сторінку підготував Олександр Олехнович.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
ВІДДРУКОВАНО У
ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів.
Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на "Крила України" обов'язкове.

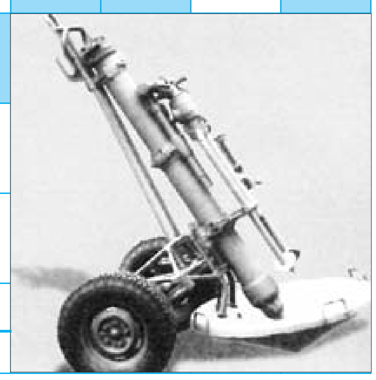
КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Дизайн та верстка:
С. Клименко, Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Черговий по номеру: О. Олехнович.
Перший редактор
Сергій Свенцицький.
Тир. 3400 (на місяць) Зам. № 122220.
ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР
М. ПОПЛАВСЬКИЙ




Батьківщина Одіссея | Марка вертольота | Емблема моряків
Негр (заст.) | Англійський письменник
Винагорода за роботу
Марка літака
Військове звання | Міра земельної площі | Вожак осідлих циган | Марка літака
Втрата здатності ходити | Провінція в Афганістані | Кораловий острів | Велика хустка | Наукова стаття
Гурт овець
Департамент у Франції | Скорбут | Очільник диплomat. корпусу
Вид акції | Порт у Грузії | Титул монарха | Музичний інструмент
Ярмо | Тонкі дошки | Порт на р. Сенегал | Танк, який "ставили на крило" | Річка в Росії
Шахова нічия | Батьківщина сучасних піратів | Сільськогосп. машина | Гірська система в Сибіру | Великий бак, діжка | Тиран
Роговцева | Знавець походження слів | Іст. назва м. Ломоносов (РФ)
Річка в Іспанії | Розмінна монета Лаосу | Майстер повітряного бою | Річка в Сибіру | Марка пістолета
Адмірал, верховний правитель Росії | Фізичні сили, енергія
Папуга | Німецький фізик | Ласощі з горіхової маси
Розум | Циган
Бортове радіоелектронне обладнання





ЦІКАВО

"Кольорові послання з Італії"

Наприкінці травня в рамках Днів італійської культури в Україні у Центральному будинку художника, у Києві, відкрилася виставка італійського живопису і графіки "Кольорові послання з Італії". Оскільки виставка – частина більшого проекту днів італійської культури, у її презентації взяв участь посол Італійської Республіки Фабріціо Романо.

В експозиції виставки, як повідомляє УНІАН, можна побачити картини п'ятнадцяти сучасних художників. Загалом, виставка досить помірkована і представляє різні напрямки, настрої й естетики.

Так, нерівні міські безлюдні пейзажі у химерних однотонних гамах із одночасно фотографічним та гравюрним присмаком представлені у роботах Роберто Гвадалупі. Чіро Палумбо зображує трохи сюрреалістичні, театралізовані краєвиди, чи не найбільш "італійські" у пересічно-екзотичному розумінні (кипариси, скелі, море…). На картинах Стефано Пулео можна побачити сучасні варіації Матісса чи італійські відгуки на його творчість. Краєвиди Родольфо Тоніна тонуть у плямах кольорів, які здаються плямами світла, та в цілих масивах барви. Картини Вітторіо Варре наповнені чи то нефігуративними абстрактними композиціями, чи то закрученими архетипними знаками. А, наприклад, Марія Крістіна Конті "пригощає" цілим карнавалом яскравих кольорових "бризок". Хоча в цілому колористика "Послання з Італії" не аж така й південно-вибухова. Що не зменшує її цікавості й пізнавальності.

Окрім того, 2 червня в Андріївській церкві відбувся концерт Жіночого хору Міністерства закордонних справ Італії, а 7-го – у Національній академії мистецтв України відкрилася фотовиставка Луки Бракалі "Екосистеми".

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД В № 22



АВТОДРОМ

Smart від Daimler AG вже в Україні

30 травня в Україні офіційно представили дуже популярний у Європі сіті-кар Smart від Daimler AG. Smart як, до речі, і Mercedes-Benz офіційно продавативме в Україні компанія "Автокапітал". Звичайно, ці автомобільчики, завезені "сірими" дилерами, вже давно бігають українськими містами. Щоправда, власники цих субкомпактів були позбавлені офіційного сервісу і, як правило, зазнавали труднощів з ремонтом своїх автомобілів. Старт офіційних продажів означає, що відтепер ситуація змінилася, і кожен новий власник автівки захищений гарантією і офіційним сервісом.



Чи стане Smart настільки ж популярним в Україні, як і у європейських країнах, – час покаже. Втім, вже очевидно, що він таки матиме свою невеличку армію прихильників чи прихильниць, особливо у мегаполісах, де проблема паркувань стоїть дуже гостро.

Офіційна світова прем'єра рестайлінгової версії smart fortwo відбулася в березні 2012 року на Женевському автосалоні відразу у двох кузовах – купе й кабріолет. Незважаючи на всю свою зовнішню простоту, автомобіль представлений із широкою моторною гамою. Найменшим із шести двигунів, що потенційно можуть встановлюватися на авто, є 0,8-літровий турбодизель потужністю 54 к.с. із обертальним моментом у 130 Нм. Цілком логічно, що саме цей моторчик є і найекономічнішим. Він споживає усього 3,3 літра пального на 100 км шляху у змішаному циклі. Від нуля до сотні цей мотор розганяє smart за 16,8 секунди, а його максимальна швидкість становить 135 км/год.

Більші мотори дають і більше можливостей, і більше динаміки. Зокрема, це 3-циліндрові агрегати потужністю 61, 71, 84 і 102 к.с. із обертальним моментом у межах від 89 до 147 Нм. Найпотужніший двигун від тюнінгового ательʼє Brabus кладе стрілку спідометра до позначки 100 км/год вже за 8,9 секунди при максималці в 155 км/год. Щоправда, споживає він вже 5,2 літра на 100 км у змішаному циклі. Які із цих моторів будуть доступні в Україні, компанія-офіційний імпортер пообіцяла повідомити вже найближчим часом. Ціни на таку маленьку автівку починаються з позначки у 15 000 євро.

Сергій Клименко.
"Крила України".
На фото Smart fortwo від ательʼє Brabus.

Кредитна спілка Исток
www.ks-istok.com
КРЕДИТИ ГОТІВКОЮ
ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМ ТА ВІЙСЬКОВИМ ПЕНСІОНЕРАМ НА ПІЛЬГОВИХ УМОВАХ
• до 50 000* грн без застави
• на будь-які ваші потреби
*в м. Києві, в інших містах - до 30 000 грн.
Відділення КС «ІСТОК»:
м. Вінниця (0432) 61 26 24
м. Житомир (0412) 46 01 22
м. Миколаїв (0512) 44 05 95
м. Київ (044) 483 31 80 (067) 549 00 21
м. Харків (057) 700 64 62
м. Херсон (0552) 39 02 04
м. Одеса (0482) 35 71 17, (048) 716 09 79